

[1978 மார்ச் 13]

அரசினர் தனித் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு ஒரு மனதாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(திரு. ரா. உமாநாத் அவர்கள் மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களுடைய கைகளைப் பிடித்துக் குலுக்கிக் கொண்டிருந்தார்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது விவாதம். திரு. உமாநாத், அமைச்சரைச் சற்று விடுங்கள். அவர் மானியம் கேட்கப்போகிறார்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR:

Mr. Speaker, Sir, Thiru Umanath was so much happy and so pleased with my brief speech that he came to congratulate me, and as a part of culture, I must receive his congratulations with a sense of thanks and gratitude.

(6) 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்.

(அ) கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம்.

THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR; Sir, on the recommendation of the Governor,

I move that the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,85,71,000 under Demand No.13 Administration of Justice.

திரு. செஞ்சி ந. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, திண்டிவனத்தில் ஒரு சப்-கோர்ட் ஏற்படுத்துவதுபற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 13—நீதிநிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 4,85,71,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவர் அவர்களே, திருமயம் தாலுக்காவில் உள்ள பொன்னமராவதி நகரில் “முகாம் நீதிமன்றம் அமைக்க வேண்டிய அவசியத்தைப்பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 4,85,71,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1978 மார்ச் 13]

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவர் அவர்களே, வழக்குகள் விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளாமல் அதிக காலம் தள்ளிப் போவதும், பல வழக்குகள் பல ஆண்டுகள் முடிவுபெறாமல் இருக்கும் நிலையை அகற்றுதல் பற்றியும் விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 4,85,71,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 4,85,71,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

(திரு. மு. அம்பிகாபதி அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால், வெட்டுத் தீர்மானம் முன்மொழியப் பெறவில்லை.)

THIRU R. MARGABANDHU: Mr. Speaker, Sir, to discuss about the independence of Judiciary, I move:—

“That the allotment of Rs.4,85,71,000 under Demand No.13—Administration of Justice—be reduced by Rs.100”

THIRU M. A. LATHEEF: Mr. Speaker, Sir, to discuss above the need to establish a Civil Court at the Taluk Headquarters of Vanayambadi— I move :

“That the allotment of Rs. 4,85,71,000 under Demand No. 13—Administration of Justice—be reduced by Rs. 100”

(ஆ) கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள்

THE HON. THIRU K.NARAYANASWAMY MUDALIYAR: Mr. Speaker Sir, on the recommendation of the Governor, I move.

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,67,42,000 under Demand No. 14—Jails.”

திரு. மா. மணிமாறன் : தலைவர் அவர்களே, சிறைச்சாலைகளில் நவீன கழிப்பறைகள் இல்லாததும் வார்ட்டர்களுக்கு நியாயமான வேலை நேரம் இல்லாததும் குறித்து விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 5,67,42,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

[1978 மார்ச் 13]

திரு. ரெ. வி. சௌந்திரராஜன் அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் முன்மொழியப் பெறவில்லை.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, தண்டனை அடைந்து சிறையிலுள்ள எல்லா அரசியல் கைதிகளையும் விடுதலை செய்யாததைப்பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 5,67,42,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, நாகர்கோயிலில் இருக்கும் கிளைச் சிறைச்சாலையில் தற்போதுள்ள இடநெருக்கடியைக் கருத்தில் கொண்டு அதைப் பெரிதாக்கத் திட்டமிடாதது குறித்து விவாதிக்க —

“மானியக் கோரிக்கை எண். 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 5,67,42,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

(திரு. சோ. அழகர்சாமி இருக்கையில் இல்லாததால் வெட்டுத் தீர்மானம் முன்மொழியப் பெறவில்லை.)

THIRU R. MARGABANDHU : Sir, to discuss about the importance of separation of Probation Department from Jail Department, I move :

“That the allotment of Rs. 5,67,42,000 under Demand No. 14—Jails—be reduced by Rs. 100.”

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, to discuss about the need to contain maltreatment of prisons in Jail, I move:

“That the allotment of Rs. 5,67,42,000 under Demand No. 14—Jails—be reduced by Rs. 100.”

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR : Mr, Speaker, Sir, In respect of both the Demands, I have placed before this House policy statements. I have placed policy statements on both the subjects—Prisons and Administration of Justice* and also a policy statement on Department of Correctional Administration.* They may be taken as read and may be incorporated in the official proceedings.

*319-371-ம் பக்கங்களில் இணைப்புகள் I, II, III ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

1978 மார்ச் 13]

[பிற்பகல் 12-10]

* திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, அவை முன் உள்ள சிறைச்சாலைகள் பற்றிய மானியக் கோரிக்கை மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் சில வார்த்தைகளைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

“ மாங்குயில் கூவிடும் பூஞ்சோலை
எமை மாட்ட நினைக்கும் சிறைச்சாலை ”

என்ற புரட்சிக்கவிஞரின் பேரர் முழக்கத்தை வாழ்க்கை நெறியாக ஏற்று, செங்கோல் பிடித்து நாடாள்வதையும், இலட்சியத்திற்காக சிறைச்சாலையில் வாடுவதையும் ஒன்றெனக் கருதி, நாட்டுமக்களின் நலனுக்காக உழைக்கும் ஒரு தியாகியை தலைவராக ஏற்றுக்கொண்டுள்ள ஒரு இயக்கத்தின் தொண்டன் என்ற முறையில் அதுவும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் “ மூட்டை சுமப்பவனுக்குத்தான் கழுத்து வலி தெரியும் ” என்று குறிப்பிட்டதற்கொப்ப அத்தகைய சிறைவாசத்தைப் பெறக் கூடிய வாய்ப்பு பெற்றவன் என்ற முறையில், பெறுகிறவன் என்ற முறையில், இனிமேலும் பெறலாம் இந்த ஆட்சியில் என்ற வாய்ப்பு இருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் நான் சில வார்த்தைகளைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

உலக உத்தமர் காந்தியார் அவர்கள் “ சிறைச்சாலைகள் , நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சை செய்து நோயைக் குணப்படுத்தும் மருத்துவ மனைகளாகத் திகழவேண்டும் — குற்றவாளிகள் மருத்துவ மனைகளிலுள்ள நோயாளிகளைப் போல் கவனிக்கப்படவேண்டும் ” என்று அறுதியிட்டுக் கூறியுள்ளார்கள். ஆனால், அரசியலில் ஆட்சிப்பொறுப்பில் உள்ளவர்களைப் பொறுத்தவரையில், மாற்றுக் கட்சியினரைப் பழிவாங்குவதற்கு, தொல்லைகளுக்கு உள்ளாக்குவதற்கு, துயரங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு சிறைச்சாலைகளை ஒரு ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தும் ஒரு இடமாக, சிறைக்கூடம் மாற்றுக் கட்சியினருக்கு பஸிபீடம் என்று கூறப்படும் வகையில் திகழ்ந்தது என்பதை மிகக் குறிப்பாக நெருக்கடி காலத்தில் தமிழகத்திலே இருந்தவர்கள் மட்டுமல்ல, இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலே இருந்தவர்கள் பெரும்பாலும் உணரக்கூடிய வாய்ப்பினைப் பெற்றார்கள்.

“ மத்திய சிறைச்சாலையில் நான்தான் சக்ரவர்த்தி — நான் விரும்பும் எதையும் செய்வேன் — எனக்கு எதிராக எவரும் எதையும் செய்துவிட முடியாது என்று சென்னை மத்திய சிறைச்சாலையின் கண்காணிப்பாளராக இருந்த திரு. வித்யாசாகரன் அரசியல் கைதிகளிடம் கூறினார். இது குறித்து அரசியல் கைதிகளின் கூற்றைத் தள்ளிவிடக் காரணம் ஏதும் எனக்குத் தென்படவில்லை ” என்று இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையில் 54-ம் பக்கத்தில் குறிப்பிட்டு இருக்கின்றார்.

[திரு. என். கிட்டப்பா]

[1978 மார்ச் 13]

நாட்டு மக்களின் வாக்குகளைப் பெற்ற சட்டமன்ற, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களைப் பார்த்து அப்படிச் குறிப்பிடுகின்றார் என்றால், அதிலும் குறிப்பாக சிட்டிபாபு, பாஸ்குருஷ்ணன் ஆகியோர் மரணம் அடையவேண்டிய அளவிற்கு கொடுமைகள் படுத்தப் பட்டனர் என்று சொன்னால், சாதாரண நிலையில் உள்ள கைதிகளாக இருப்பவர்கள் எந்த அளவிற்கு நடத்தப்படுவார்கள் என்பதை நம்மால் உணர முடியும்-

நெருக்கடி காலத்தில் சென்னைச் சிறைச்சாலையில் நடைபெற்ற கொடுமைகளைப் பற்றி விசாரிக்க அமைக்கப்பட்ட இஸ்மாயில் கமிஷன் தவறுக்குப் பொறுப்பானவர்கள் யார் என்று சுட்டிக் காட்டியிருந்தாலும், அவர்கள் எவ்வளவு பெரிய சக்ரவர்த்திகள் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருந்தாலும், அத்தகைய மனிதாபிமானமற்ற காட்டுமிராண்டிகள் மீது உடனடியாக சட்ட ரீதியான நடவடிக்கையினை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று புதிய ஆட்சியை சிரம் தாழ்த்தி மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

சிறைச்சாலைகளை நம்பி எந்த எந்த ஒரு ஆட்சியும் நிலைத்தது இல்லை.

என்னை விட சரித்திரத்தை நன்றாகப் படித்தவர்கள் இந்த அவையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் மிக நன்றாக அறிவார்கள். பாஸ்டினியை நம்பிய 14-ம் லாபி எப்.டி வீழ்ச்சி அடைந்தான் என்பதை அறிவீர்கள். பல சிறைச்சாலைகளை ஆட்சிக்கு அரணாக அமைந்திருந்த ஆங்கிலேய சாம்ராஜ்யம் நிலை நிறுத்தப்பட்டதா, ஆகவே, ஜனநாயகத் தத்துவத்தில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை வைத்திருக்கிற நாம், இவற்றையெல்லாம் உணர்ந்து, அந்த அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றாமல், நல்ல நெறிமுறைகளை உணர்ந்து நாட்டுக்கு ஏற்ற வகையில் சிறைச்சாலைகளை, சிறைச்சாலைகளில் உள்ளவர்களை நடத்தவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் வேண்டுகோள் விடுக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

சிறைச்சாலைகள் சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைய அரசு ஒரு குழு நியமித்துள்ளதாக அறிவித்து இருக்கிறார்கள். சிறைச்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில், ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்குப் பின்னால், நம்முடைய மதிப்புமிக்க காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் கூட சில சீர்திருத்தங்கள் நடந்துள்ளன. அதற்குப் பின்னால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பின்னால், மேலும் பல விரிவான சீர்திருத்தங்களை இயன்ற அளவிற்கு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் இருந்து, டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சர் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட காலம் வரையில் பல வகையான சீர்திருத்தங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறது.

1978 மார்ச் 13] [திரு. என். கிட்டப்பா]

சிறைச்சாலைக்கு அடிக்கடி சென்று வந்தவன் என்ற முறையில் நான் நன்றாக அறிவேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், மனிதர்கள் சிறைக்குச் செல்வதே ஒரு தண்டனை தான் — தண்டனை பெறுவதற்காகச் சிறைக்குச் செல்ல வில்லை” என்ற கருத்துக்கு ஏற்ப பல சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டது.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் — தலைமை]

ஆயுள் தண்டனை கைதிகளைப்பற்றி இங்கே குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அவர்களை ஆயுள் தண்டனை பெற்று பத்து ஆண்டுகளில் விடுதலை செய்யலாமா என்பது குறித்து பரிசீலனை செய்ய ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டது. கேள்வி நேரத்தின்போது சில நாட்களுக்கு முன்னால் நான் கேட்ட ஒரு கேள்விக்கு மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் ‘தனிக் கேள்வி போடவும்’ என்று சொன்னதாக எனக்கு நினைவு.

1976 ஆம் ஆண்டில் சிறையிலுள்ள ஆயுள் தண்டனை கைதிகளை விடுதலை செய்யும் கால அளவைப்பற்றி பரிந்துரை செய்ய நியமிக்கப்பட்ட குழு தனது பரிந்துரையை அளித்தது. அதற்குப் பின்னால் ஐனாதிபதி ஆட்சி தமிழ்நாட்டில் வந்தது, அவர்கள் காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் அனுப்பிவைக்கப்பட்ட பரிந்துரை, என்று கருதியோ என்னவோ ஐனாதிபதி ஆட்சியில் அதை அப்படியே தள்ளிவிட்டார்கள். மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சரவர்கள் விளக்கம் சொல்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் சொல்கிறேன்.

பேரவைத் துணைத்தலைவர்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில், ஆயுள் தண்டனை கைதிகள் பற்றி அளிக்கப்பட்ட பரிந்துரைகள் இன்றையதினம் வரையில் மீண்டும் மறுபரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்று அறிகிறேன். அது உண்மையா? உண்மை என்றால் சட்ட அமைச்சரவர்கள் கவனத்திலே கொண்டு அதை பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆயுள் தண்டனை கைதிகளை விடுதலை செய்யும் கால அளவை பரிசீலனை செய்து, 10 ஆண்டுகளில் விடுதலை செய்ய முடியாவிட்டாலும் அவர்களை 12 அல்லது 13 ஆண்டுகளில் விடுதலை செய்யும் சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று மெத்தப் பணிவோடு மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று கைதிகளுக்கு பரோல் அளிப்பது பற்றி கேள்வி கேட்ட நேரத்தில் சட்ட அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நடை முறையைப் பார்க்கும்போது எவ்வளவு சிக்கல் இருக்கிறது என்பதை நேரடியாகச் செல்லும்போது நன்கு உணர முடிகிறது. இப்போது புயல், வெள்ளம் ஏற்பட்ட நேரத்தில் கூட கைதிகளுக்கு பரோல் அளிக்கப்பட்டது.

[திரு. என். கிட்டப்பா]

[1978 மார்ச் 13]

பரோல் அளிப்பது பற்றி இங்கே உத்தரவு போடப்படுகிறது. இந்த நாள் முதல் இந்த நாள் வரை 15 நாட்களுக்கு என்று உத்தரவு போடுகிறார்கள். ஆனால் இருக்கின்ற நிலைமை என்னவென்றால், 15 நாள் பரோல் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் 13-வது நாள் தான் சிறைச்சாலைக்கு அந்த உத்தரவு கிடைப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. உண்மையிலேயே அந்த நிலை இருக்குமானால் அதை பரிசீலிக்க வேண்டும்.

குறிப்பாக, ஆயுள் தண்டனைப் பெற்றவர்களிடம் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அவர்கள் குற்றம் புரிந்து உள்ளே வந்திருக்கலாம். அப்படி இருந்தாலும் திருந்திய வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு நடத்தும் சூழ்நிலையில் இருக்கும்போது அவர்கள் மேல் பரிவு காட்டி, உரிய நேரத்தில் உத்தரவு சிறைச்சாலைக்குப் போய் சேர்ந்து, பரோலில் வெளிவர செய்ய ஏற்பாடு வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற மாநிலங்களிலே கைதிகளுக்கு 'கான்டீன்' வசதி இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. நம்முடைய மாநிலத்தில் இப்போது அந்த வசதி இல்லை. புதிய சட்ட அமைச்சர் — பழைய சட்ட அமைச்சர் விட்டுவிட்டார் — உணவு, சிறுநீர் அருந்திக்கொள்கின்ற முறையில் அவர்களுக்கு கான்டீன் வசதி ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கலை வானர் என். எஸ். கே. அவர்கள் வேறு காரணத்திற்காக இரண்டரை ஆண்டு சிறைக்குச் சென்று வந்தார்கள். சிறையில் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தை அவர்களுக்கே உரிய பாணியில் ஒரு பாட்டாகப் பாடினார்கள். அந்தத் திரைப்படம் "பைத்தியக்காரன்" என்று நினைக்கிறேன்.

“கும்பிடக் கோயிலு மில்லீங்க
அது ஒரு குறையா சொல்லுங்க”

என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது சிறையில்திரும்பிப் பார்க்கும் இடங்களில் எல்லாம் கோவில்களைப் பார்க்க முடிகிறது. (குறுக்கீடு) குடந்தை ராதா அவர்களும் இதை ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள்; நானும் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும்.

சிறைச்சாலைகளில் மத போதனை நடைபெறுகிறது. அதற்கு இஸ்லாமிய மதத்தவர், கிறிஸ்தவ மதத்தவர், இந்து மதத்தவர் என்று சொல்லிக்கொள்ளக் கூடியவர்கள் — அவர்களுக்கெல்லாம் மதபோதனை செய்ய வாய்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது. நான் சுய மரியாதை இயக்கத்தின் தொண்டன் என்ற முறையில் கேட்கிறேன். என்னைப்போன்றவர்கள் கைதிகளாக சிறையில் இருக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டால் மதத் தலைவர்களுக்கு சிறைச் சாலைகளிலே

1978 மார்ச் 13] [திரு. என். கிட்டப்பா]

போதனை வாய்ப்பளிக்கப்படுவதைப்போல் எங்களுக்கும் போதனை செய்யவும் — அதாவது பகுத்தறிவு பற்றிய போதனை அளிக்கவும் வாய்ப்பினை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை, துணைத் தலைவரவர்களே, தங்கள் மூலமாக மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் முன் வைக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-20]

இன்னொன்று சிறைச்சாலைகளிலே நூலகங்கள் இருப்பதாக நாம் பார்க்கிறோம். திருச்சி மற்றும் மற்ற மற்ற மத்திய சிறைச் சாலைகளிலே நூலகங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நூலகங்கள் கணக்கிலே தான் இருக்கிறதே தவிர சிறைச்சாலைகளுக்குள்ளே இருக்கின்ற நேரத்தில் பார்த்தால் பெருவாரியான நூலகங்கள் சரிவர இயங்குவது இல்லை.

குறிப்பாக, திருச்சியிலே உள்ள சிறைச்சாலையில் நூலகம் இயங்கவில்லை. அதை நிர்வகித்து வந்தவர் இறந்துவிட்டாரோ என்னவோ தெரியவில்லை அல்லது வேறு எங்காவது சென்றுவிட்டாரோ தெரியவில்லை எனக்குச் சரியாக நினைவு இல்லை. எப்படியோ அந்த திருச்சி மத்திய சிறைச்சாலை நூலகம் இப்போது இயங்காமல் இருக்கின்ற நிலையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைக் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, தினசரிப் பத்திரிகைகள் வழங்குவது பற்றி மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கூட இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிறைச்சாலையிலே ஒரே ஒரு தினத் தான் தான் அதாவது தினமணி மட்டும் தான் வழங்கப்படுகிறது. நான் தினமணி வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. மற்ற பத்திரிகைகளையும் வழங்கலாம். இதற்கொன்றும் நிதி ஒதுக்கீடு அதிகமாக தேவைப்படாது என்று நான் கருதுகிறேன். எனக்குத் தெரிந்த மட்டில் சொல்லுகிறேன். தினமணி வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. மற்ற பத்திரிகைகள் அதாவது முரசொலி, அண்ணா—நான் அண்ணாவையும் சேர்த்துத் தான் சொல்கிறேன்—விடுதலை, திசைநிர் போன்ற தினசரிப் பத்திரிகைகளையும் படிப்பதற்கான வாய்ப்பினை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சரவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறு வயது குற்றவாளிகளையும், இளைஞர்களையும்—முதியோர் சிறைகளில் சேர்க்காமல் தனியாக வைத்திட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையோடு அரசியல் கைதிகளை அறைக்குள்ளே வைத்துப் பூட்டும் நேரத்தைக் குறைக்கலாம் என்ற ஆலோசனையையும் தெரிவித்துக்கொண்டு—இன்னும் சில நிமி

[திரு. என். கிட்டப்பா] [1978 மார்ச் 13]

டங்களில் முடித்து விடுகிறேன்—சிறைக் கைதிகளுக்கு வழங்கப்படும் உணவில் மாற்றங்கள் செய்து அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய உணவு சரிவரக் கிடைத்து வருவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கழிவறைகளைப் பொறுத்த மட்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் சென்னை—கடலூர் போன்ற மத்திய சிறைச் சாலைகளில் உருவாக்கப்பட்டதைப் போல திருச்சியிலும் பிளஷ் அவுட் முறையில் மாற்றி அமைத்திட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். புதிய அரசுக்கு அந்த நல்லதொரு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்தி பிளஷ் அவுட் முறையை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சிறைச்சாலைகளில் ஜாதியின் அடிப்படையில் வேலைகள் வாங்கப்படுவதாக சில கைதிகள் சொல்கிறார்கள். அது உண்மையாக இருக்குமானால், அதைத் தவிர்ப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் சிறைக் காவலர்களுக்கு பணி நேரம் சற்று அதிகமாக இருக்கிறது. அதாவது பத்து முதல் 12 மணி நேரம் வரை என்று இருப்பதை 8 மணி என்ற அளவில் மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு அவர்கள் பணியாற்றுகின்ற நேரத்தினையும் 3 ஷிப்டுகளாக ஆக்கவேண்டுமென்றும் அவர்களுடைய அதிகப்படியான பணிகளுக்கேற்ப போனஸ் தொகை தரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1953-ஆம் ஆண்டில் கல்லக்குடி போராட்டத்தில் அதாவது டால்மியாபுரம் என்ற பெயரை கல்லக்குடி என்று மாற்றவேண்டுமென்று எங்களுடைய சட்சித் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தலைமையில் போராட்டம் நடைபெற்றது. அந்தப் போராட்டத்தின் காரணமாக அவர்கள் 6 மாதம் திருச்சி மத்திய சிறையிலே இருந்தார்கள். 6 மாதம் என்பது சிலருக்குக் குறைவாகத் தோன்றலாம். அந்த ஊரினுடைய பெயரைக்கூட தற்போது கல்லக்குடி பழங்கானத்தம் என்று மாற்றப்பட்டு வெகு நாட்களாகிறது. அதனுடைய அடையாளமாக அந்தப் போராட்டத்தின் அடையாளமாக கலைஞர் அவர்கள் சிறையில் இருந்த இடத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த கல்வெட்டு என்ன காரணத்தினாலோ நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை மீண்டும் அந்த இடத்திலே அவர் இருந்த அந்தப் பகுதியிலே அமைக்கவேண்டுமென்று வேண்டுமென்று விடுத்து இந்த மன்றத்திலே எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

1978 மார்ச் 13]

*THIRU S. V. RAMASWAMY : Hon. Deputy Speaker, Sir, let me first of all have the privilege to express my opinions in English on these two important demands, as I am very much confident that our Law Minister is more conversant with English than with Tamil.

As I am a practising lawyer, having my profession both in Civil and Criminal Courts of Law, I feel it is my utmost duty to contribute my views on these two demands. Before I go deep into these policies, let me not fail to avail this opportunity to comment upon the speech of Thiru Kittappa, who has brought to the notice of the House much of his prison life. In this connection, I would like to stress that I am much thankful to Mr. Kittappa.....

திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனக்கு ஆங்கிலம் அந்த அளவிற்குத் தெரியாது. அதிலும் என்னைப் பற்றி சொல்கிறார்கள். என்னைப் பற்றி நான் புரிந்துகொள்வதற்காகவாவது— அவர்களுக்குத் தமிழ் தெரியும் என்றாகருதுகிறேன், நமது சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்களைப்போல் அவர்களுக்குச் சங்கடம் இருக்காது. அவர்கள் தமிழில் பேசினால் எனக்கு உதவியாக யிருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர்களை இந்த முறையில்தான் பேசவேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்த முடியாது. உங்களைப் பற்றி ஒன்றும் தவறாக சொல்லவில்லை.

I can give guarantee.

திரு. எஸ். வி. இராமசாமி : நான் ஆங்கிலத்தில் பேசுவதற்கான காரணத்தைக் கூறியேன் உரையைத் தொடங்கினேன். அதனால், அது எனக்கு இந்த சபை கொடுத்துருக்கிற ஒரு உரிமை என்பதையும் கூறி என் உரையை ஆங்கிலத்தில் தொடருகிறேன்.

As I have said earlier, before I go deep into the matter, I would like to thank Thiru Kittappa. It is well known to all the Hon. Members that within a short span of time, the Government, which is wedded to the principle of justice, has brought forward to the entire world and to this Hon. Assembly, the Ismail Inquiry Commission Report with its decisions thereon. It would clearly show how we are dedicated ourselves to the principles of justice, to the spirit of justice. From that itself it can be found how we are realistic in our principles.

Another aspect, I would like to remind my hon. Friend Thiru Kittappa, is that during their regime, 30,000 cases, baseless cases, motivated cases were filed against A.I.A.D.M.K. volunteers. That itself will show

[Thiru S. V. Ramaswamy]

[1978 மார்ச் 13]

how we are reasonable in these matters. From this fact, I am confident that my hon. Member, Thiru Kittappa, will not insist further on this point. I need not waste much of my time on this point.

Before I go into.....

திரு. ஏ. ரகுமங்கான் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர், அவர்களே, இப்போது உரை நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கிற அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்கள் 13,000 வழக்குகள் அந்த இயக்கத்தைச் சேர்ந்த தோழர்களுக்கு எதிராக போடப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். ஆதாரத்தோடு, அந்த 13,000 வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அவர்கள் நிரூபிக்க தயாரா? அப்படி இல்லை என்றால் தவறான ஒரு அபிப்பிராயம் வெளியில் ஏற்பட்டுவிடும். ஆதாரம் இல்லாமல் பேசினால், துஷ்பிரயோகம் செய்வதை, அதை குறிப்பிலிருந்து நீக்கி விடவேண்டும். ஆதாரம் இருந்தால் பேசலாம்.

THIRU S. V. RAMASWAMY : I would like to inform my hon. Friend, Thiru Ragumankhan, that I said roughly 30,000 cases and not 13,000 cases, baseless cases, motivated cases were filed against A.I.A.D.M.K volunteers during the previous regime.

THIRU RAGHUMANKHAN : On what basis, my learned friend is making that baseless statement?

MR. DEPUTY SPEAKER : Perhaps, he is making them on some baseless basis.

THIRU S. V. RAMASWAMY : I have said roughly 30,000 baseless cases were filed.

THIRU RAGHUMANKHAN : Roughly is not the question.

MR. DEPUTY SPEAKER : Please sit down.

THIRU S. V. RAMASWAMY : Regarding the Policy Note on Administration of Justice, I would vehemently stress the integration of courts.

[பிற்பகல் 12-30]

As regards the implementation of the integration of courts, I am very happy that something is contained in the Policy Note and that the Government have decided to upgrade the post of the Second Class Magistrate to the post of First Class Magistrate and to integrate it with the post of District Munsif.

1978 மார்ச் 13]

[Thiru S. V. Ramaswamy]

Then I come to pending cases. Cases have been pending from 1976 and immediate action should be taken to dispose of them and also to integrate the above posts.

Regarding pay, I am very sorry to say that their scales of pay are poor as compared to the pay given to them in other States.

As regards amenities, there must be free furnished quarters for the Magistrates. In this connection I wish to point out that even on holidays like Sundays, they work in the Office and remain there till late in the night.

I am very glad that the importance of the Second Class Magistrate is being realised but I am very anxious that this Post should be upgraded to that of the First Class Magistrate and their promotional opportunities should be improved. Now there are more number of Second Class Magistrates working in that post for nearly 15 years. Once a Magistrate always a Magistrate and that position is now in vogue.

Regarding the constitution of courts, the Government have accepted the recommendations of the Committee on the Jurisdiction of Courts. So far as my constituency, Perambalur is concerned, there has been no functioning of the District Munsif Court there and the poor people have to walk about 70 kms. to go to Thuraiyur to get justice. So there should be a District Munsif Court at Perambalur.

As regards the Bar at Perambalur, as hon. Members know, the Members of the Bar are not able to get amenities. So, the Government should provide amenities for them.

So far as Thuraiyur is concerned, the Committee on Jurisdiction of Courts has recommended the setting up of an Additional First Class Magistrate Court. In this connection I would like to point out that the people in that area have to cross a river to go to Kulithalai and Karur and also spend money to cover a distance of 90 kms. So it is quite necessary that an Additional First Class Magistrate Court should be set up at Thuraiyur.

As regards camp court at Thuraiyur the court staff have to work till 10 O'clock in the night and their work load should be reduced. Also there should be a permanent Criminal Court at Thuraiyur.

Regarding disposal of cases, as one Hon. Member has stated, justice delayed is justice denied. Justice denied means negation of Justice. Even a simple case takes more than a year for disposal and that is because the Police do not bring witnesses to the court early and consequently the poor people suffer. So, the Government should see that these cases are disposed of expeditiously.

[Thiru S. V. Ramaswamy]

[1978 மார்ச் 13]

Coming to Prisons, more amenities should be provided. In Tiruchirappalli, it is necessary that there should be a separate Ward for women convicts. Also the Canteen should be located separately away from the Bar Association Hall at Tiruchy Sessions Court. With these words I conclude my speech.

திரு. ஓ.சோ. வேலுச்சாமி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நீதி நிர்வாகம் சம்பந்தமாக நீதிபதி வரதராஜன் அவர்கள் தலைமையிலே ஒரு கமிட்டி ஒன்று நியமிக்கப்பட்டு, அந்த வரதராஜன் கமிட்டி எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் சென்று, அங்கே உள்ள நிலவரங்களைத் தெரிந்து, அறிக்கை ஒன்று சமர்ப்பித்திருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. அந்த அறிக்கை நமக்கு கிடைக்கவில்லை.

அந்த அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையிலே நெல்லை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதிலே இந்த வரதராஜன் கமிட்டி என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் சில மாதங்களுக்கு முன்பு நம்முடைய மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நெல்லை மாவட்டத்திற்கு வருகை தந்தபோது, தூத்துக்குடியிலே வழக்கறிஞர்கள் சங்கச் சார்பிலே அவர்களுக்கு ஒரு வரவேற்பு கொடுக்கப்பட்டது. இந்த வரவேற்பிலே நெல்லை மாவட்ட நீதி நிர்வாகம் ஒரே மாவட்டமாக இருப்பதினால், இதை இரண்டாகப் பிரித்து தூத்துக்குடியிலே ஒரு மாவட்ட நீதி மன்றத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதாக அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை பத்திரிகையிலே நான் பார்த்தேன், மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். இது விஷயமாக என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் நமது சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் என்று தெரியவில்லை.

இந்த நெல்லை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும், ஒரு விதத்திலே ஏற்கனவே எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் ஒரு நீதிபதி தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கேதான் ஒரு அடிஷனல் டிஸ்ட்ரிக்டு செஷன்ஸ் கோர்ட்டு இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு நீதிபதியும் இருக்கிறார். ஆகவே, நெல்லை மாவட்டம் ஒரு பெரிய மாவட்டமாக இருப்பதினாலே இந்த மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து, தூத்துக்குடியிலே ஒரு மாவட்ட நீதி மன்றம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தூத்துக்குடியை ஒரு நீதி நிர்வாகமாக, மாவட்டமாகப் பெறுகின்றபோது அங்கே கோவில்பட்டி ஒரு முக்கியமான இடமாக இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலே, இப்போது கோவில்பட்டியிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் சப்-கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டுமென்றால், தூத்துக்குடிக்குப் போகிறார்கள். ஆகவே, தூத்துக்குடியை ஒரு நீதி மாவட்டமாகப் பெறுகின்ற காலத்திலே

1978 மார்ச் 13] [திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி]

கோவில்பட்டியிலே ஒரு சப்-கோர்ட் டை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசுக்கு சமர்ப்பித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது மாவட்ட முன்சீப் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் என்று சொல்லக்கூடியது பல நேரங்களிலே அது தவறான பதமாக இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். அதை டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் என்பதற்குப் பதிலாக, கோட்ட முன்சீப் என்று மாற்றியமைக்க வேண்டும். காரணம், ஒரே மாவட்டத்தில் பல டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப்புகள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் என்று சொல்லக்கூடியது, மாவட்ட முன்சீப் என்று சொல்லக்கூடியது தொடர்ந்து ஒரு கன்வென்ஷனாக இருந்து வருகிறது. ஆகவே, அதை மாற்றி யமைக்கவேண்டும்.

நான் சென்ற ஆண்டே, இந்த நீதி நிர்வாகத்தைப் பற்றிப் பேசுகின்றபோது ஓட்டப்பி்டாரத்திலே இரண்டாவது வகுப்பு ஜூடிஷியல் மாஜிஸ்திரேட்டு கோர்ட்டு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டேன். காரணம், வ.உ. சிதம்பரம் பின்னே அவர்கள் அங்கே வழக்கறிஞராக வேலைப்பார்த்தார்கள். அது சரித்திர பிரசித்தி பெற்ற இடம். ஆகவே, அவர்களுடைய நினைவாக அங்கு ஒரு இரண்டாவது வகுப்பு ஜூடிஷியல் மாஜிஸ்திரேட்டு கோர்ட்டு என்று இருக்கவேண்டும். இதை நான் சென்ற ஆண்டே மாண்பு மிகு சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே மிகவும் பணிவுடன் கேட்டேன்.

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், பொன்னமராவதியிலிருந்து திருமயம் 30 மைல்களுக்கு அப்பால் இருக்கிறது. திருமயத்திலே இருக்கிற இரண்டாவது வகுப்பு ஜூடிஷியல் மாஜிஸ்திரேட்டு கோர்ட்டு, பொன்னமராவதிக்கு கீழ்ப் கோர்ட்டாக வாரத்திற்கு ஒன்றிரண்டு நாட்கள் மட்டும் வருவதாக இருந்தால், அது அந்தப் பகுதிக்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கும் என்கிற கருத்தினையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 12-40]

அடுத்தபடியாக, ஏழைகளுக்கு இலவச சட்ட உதவி அளிக்கப் பட்டிருப்பதாக இங்கே கொடுக்கப்பட்ட புத்தகத்தில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு தமிழ்நாடு முழுவதும் சாராயம் வடிப்பது சம்பந்தமான வழக்குகள் எல்லாம் இரண்டாவது வகுப்பு ஜூடிஷியல் மாஜிஸ்திரேட் கோர்ட்டுகளில் பெரிய பரபரப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால், தமிழ்நாடுப் ரொகிமிஷன் ஆக்டில் 4 (1) (பி) என்ற பிரிவின்கீழ் மதுவிலக்கு

[திரு. ஓ. சோ.வேலுச்சாமி] [1978 மார்ச் 13]

குற்றம் செய்தவர்களை, சாராயம் வடித்தல் போன்ற குற்றங்களைச் செய்தவர்களைக் கடுமையாகத் தண்டிக்கிறார்கள். ஆனால் இப்படிப்பட்ட குற்றங்களை கிராமங்களில் யார் யார் செய்கிறார்கள்; யார்-யார் சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள் என்பதை ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய கிராம மக்கள் நன்றாக அறிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். தற்போதுள்ள முறையில் சாராயம் வடிப்பவர்களுக்கு எவ்வளவு தான் கடுமையான தண்டனைகள் கொடுத்தாலும் ஆண்டுக்கு ஆண்டு அந்த எண்ணிக்கை வளர்ந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. போன வருஷத்தைவிட இந்த வருஷம் அதிகமாக இருக்கிறது; இந்த வருஷத்தைவிட அடுத்த வருஷம் அதிகமாகப் போகிறது.

ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் ஒரு நியாயப் பஞ்சாயத்தை ஏற்படுத்தி பல சிறிய வழக்குகளை (பெட்டி கேசஸ்) அவர்கள் பரிசீலனை செய்து தீர்ப்பு வழங்குவதோடு கூட, இந்த மாதிரி சாராய கேஸ்களைக்கூட “நியாய பஞ்சாயத்து” களுக்கு, பஞ்சாயத்து அளவில் கொடுத்தால் இதை என்னுடைய கருத்தாகச் சொல்லுகிறேன். உண்மையாக சாராயம் காய்ச்சுபவர்களைத் தெரிந்து வைத்திருக்கக்கூடிய அவர்கள் தண்டனை கொடுக்க வாய்ப்பாக இருக்கும். இதன் மூலம் சாராய வடிப்பே ஒழிந்து போகக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். தற்போது கோர்ட்டுகளில் வழக்குகள் நடக்கும்போது போலீஸ்காரர்களுக்குப் பயந்துக் கொண்டும் சாட்சி சொல்லலாம் சாராயம் வடிப்பவர்களுக்குப் பயந்து கொண்டும் சாட்சி சொல்லலாம். ஆகவே, நியாய பஞ்சாயத்தாரிடம் சாராய வடிப்பு வழக்குகளைக் கொடுத்தால் நிச்சயமாக சாராயம் வடிப்பது ஒழிந்துவிடும்.

இரண்டாவது வகுப்பு ஜூடிஷியல் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் ஏராளமான வழக்குகள் இருக்கின்றன. இந்தச் சுமை அதிகமாகக் கொண்டே இருக்கிறது. இரவு ஏழு, எட்டு மணி வரை நீதிபதிகள் விசாரனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். முன்பு கவுரவ மாஜிஸ்ட்ரேட் என்று இருந்ததைத் தற்சமயம் எடுத்து விட்டார்கள். ஹானரி பஸ்ட் கிளாஸ், செக்ண்ட் கிளாஸ் ஜூடிஷியல் மாஜிஸ்ட்ரேட்ஸ் என்று ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் இவர்களுடைய சுமை குறையும் என்பதையும் இந்த அரசுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சிறைச்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சிறைச்சாலை அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரை போலீஸ் ட்ரெயினிங்கைவிட கரெக்ஷனல் ட்ரெயினிங் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். தற்போது அங்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் போலீஸ்காரர்களைப் போலவே மனோபாவத்தில் செயல்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. சிறைச்சாலைகளில் ஏற்பட்ட நிலைமைகள் பற்றி மாண்புமிகு கிட்டப்பா அவர்கள் சொன்னார்கள். அதுபோன்ற நிலைமைகள் ஏற்படக்

1978 மார்ச் 13] [திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி]

காரணமே போலீஸ் ட்ரெயினிங் அதிகமாக இருப்பதுதான். ஆகவே, அவர்களுக்கு கரெக்ஷனல் ட்ரெயினிங் கொடுப்பதுபற்றி அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்காலத்திலே சிறைச்சாலைகளைப் பார்க்க மாநில ஆலோசனைக் குழு என்று அமைத்திருந்தார்கள். அந்தக் குழுவில் இருந்த அங்கத்தினர்களைப் பார்த்தால் சிறைச்சாலை நிர்வாகத்தில் அப்போதிருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு எந்த அளவுக்கு அக்கறை இருந்தது என்பது தெரிய வந்தது. நான் அதை சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன், அதே நேரத்தில் அதைச் சொல்ல வருத்தமாகவும் இருக்கிறது.

சினிமாத் துறையில் இருந்த திருமதி மாபு லட்சுமி என்ற அம்மையார் அவர்களை சிறைச்சாலை ஆலோசனைக் குழுவில் 1974-ஆம் ஆண்டில் போட்டிருந்ததாகத் தகவல் கிடைத்தது. ஆகவே தான் சிறைச்சாலை நிர்வாகம் மிகவும் மோசமடைந்து இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. இப்படிப்பட்டவர்களை எல்லாம் ஆலோசனைக் குழுவில் நியமித்தால் எப்படி சிறைச்சாலை நிர்வாகம் நன்றாக இருக்கும்? ஆகவே, சிறைச்சாலை நிர்வாகத்தைப் பாழ்படுத்தியவர்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குப் பெரும் பங்கு உண்டு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப் பட்டது.)

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நீதி நிர்வாக மானியத்தில் என்னைப் பேச அழைத்ததற்காக முத்தர்கண் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நீதி நிர்வாகம் சாதாரண மனிதனோடு அன்றாடத் தொடர்பு கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தால் அதைச் சற்று விமர்சனம் செய்து என்னுடைய உரையை ஆற்ற விரும்புகிறேன். சாதாரண மனிதன் ஒருவன் நீதிமன்றத்திற்கு வருவானேயானால் அவனுக்கு நீதிமன்றத்திற்கு செல்வு செய்ய வேண்டிய தொகை, நீதிமன்றத்திற்குச் செலுத்த வேண்டிய கட்டணம், வழக்கறிஞர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பீஸ் இவை எவ்வளவு என்பதை மனத்திலே கொண்டு பார்த்தால் சாதாரண மனிதன் இன்றைய தினம் தன்னுடைய ஒரு சிறிய வழக்கிற்காக எத்துணை துன்பங்களுக்கு உள்ளாகிறான் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

நம்முடைய தமிழகத்திலே பல்வேறு நீதிமன்றங்களிலே பல்வேறு வழக்குகள் பல ஆண்டுகளாகத் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. சென்னைக்கு வருகை தந்த மத்திய சட்டத் துறை அமைச்சர் திரு. சாந்தி பூஷன் அவர்கள் ஒரு வழக்கைத் தொடர்ந்து ஒரு ஆண்டுக் காலத்திற்குள்ளாகவே சிறிய நீதிமன்றத்திலிருந்து உச்ச நீதிமன்றம் வரையிலும் சென்று முடித்துவிட வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். சில வழக்குகள் சட்டத் தாமதத்தாலும்

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1978 மார்ச் 13]

சில வழக்குகள் நீதிமன்றத் தாமதத்தாலும் வழக்குகள் தேங்குகின்றன என்று சொன்னார்கள். சட்டத்தினால் ஆகும் தாமதத்தை தவிர்ப்பதற்காக நம்முடைய அரசாங்கம் எந்த வகையிலே அவைகளைத் துரிதப்படுத்த வேண்டுமோ அந்த வகையிலே துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீதிமன்றங்களிலே ஏற்படுகின்ற குறைகளைத் தீர்க்கின்ற பொறுப்பு அரசிடம் இருக்கிறது. முன்பு நம்முடைய மாநிலத்திலே எத்துணை நீதிமன்றங்கள் இருந்தன என்பதையும் இப்போது எத்துணை நீதிமன்றங்கள் செயல்படுகின்றன என்பதையும் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். சென்ற மானியக் கோரிக்கையின்போது 95 மாவட்ட முன்சீப் நீதிமன்றங்கள் இருந்ததாக அறிக்கையிலே தெரிவித்தார்கள், இந்த ஆண்டு நான் பார்க்கிறபோது 10 நீதிமன்றங்கள் குறைந்து 85 நீதிமன்றங்கள்தான் செயல்படுகின்றன. வழக்குகள் அதிகரிக்கின்றன இந்த நேரத்திலே நீதிமன்றங்கள் அதிகரிக்க வேண்டும். இந்த நிலைமையில் எப்படி ஏழை எளிய மக்களுக்கு நீதியை விரைவில் வழங்க முடியும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, நீதிமன்றங்களை மக்களின் தேவைக்கு ஏற்ப அடிப்படைக்கு ஏற்ப அதிகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அறிக்கையைப் படிக்கிற நேரத்திலே சென்னை உயர்நீதிமன்றத்திலே 22 நீதிபதிகள் இருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது. ஆனால் உண்மையிலேயே செயலாற்றுகிறவர்கள் 19 நீதிபதிகள் தான். இன்னும் 3 இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. அலகாபாத்திலே 52 நீதிபதிகள் இருக்கிறார்கள். ஒரிஜினல் சைட் என்று எடுத்துக் கொண்டால் 12 நீதிபதிகள் அங்கே உட்காருகிறார்கள். ஆனால் சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தினை எடுத்துக் கொண்டால் 50 ஆயிரம் வழக்குகள் நடத்தப்படுகிற இடத்திலே அப்படிப்பட்ட நிலைமை இல்லை, சிறிய டெல்லியை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே 21 நீதிபதிகள் இருக்கிறார்கள். நம்முடைய பரந்த சென்னையை மாநிலத்திலே அது போன்று அதிகமான நீதிபதிகளை ஏன் நியமிக்க முயற்சி செய்யக் கூடாது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய நீதிபதிகள் அரசால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இதற்கு முன்னாலே நீதிபதிகள் நியமனம் பற்றிய விமர்சனங்கள் செய்யப்பட்டன. நீதிபதிகளை நியமிப்பதுபற்றி சட்ட நிபுணர்களும் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகளும் கருத்துக்களைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். ஒரு ஜூடிஷியல் கமிஷன் அமைத்து அவர்கள் மூலமாக நீதிபதிகளை நியமிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்குக் காரணம், 100க்கு 95 வழக்குகளில் அதன் ஒரு விட்டிகன்ட் ஆக, வாதியாகவோ அல்லது பிரதிவாதியாகவோ அரசாங்கம் இருக்கிறது. அப்படி வாதியாகவோ அல்லது பிரதிவாதி

1978 மார்ச் 13] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

யாகவோ இருக்கிற அரசு நீதிபதிகளை நியமிப்பது சரியல்ல என்பதை எடுத்துக் காட்டினார்கள். ஆகவே, இதுபோன்ற ஜூடிஷியல் கமிஷன்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய அரசு மத்திய அரசுக்கு வலியுறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய நீதிமன்றங்களில் உள்ள நீதிபதிகள் எந்த நிலையில் நடத்தப்படுகிறார்கள் என்பதையும் எப்படி நெருக்கடியில் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். இதற்கு முன்னாலே ரிட்ட் மனு உயர் நீதிமன்றத்திலே தாக்கல் செய்ய வேண்டுமென்றால், ஒரு பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, 25 ரூபாய் கட்டணம் செலுத்தினால் போதுமென்ற நிலைமை இருந்தது, ஆனால் தி.மு.க. ஆட்சியிலே அது 100 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டது. அப்படி உயர்த்தப்பட்டதால் ஒரு ஏழை எளிய குடிமகன் எப்படி நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று தன்னுடைய உரிமையைப் பாதுகாக்க முடியும் என்று பார்க்க வேண்டும். பெந்தம் என்ற அறிஞர் சொல்கிறார் Justice should not be sold என்று. நீதியை விலைக்கு விற்கக் கூடாது என்று சொல்கிறார் 25 ரூபாயிலிருந்து 100 ரூபாயாக உயர்த்துவது நீதியின் விலையை அதிகரிப்பதாகத்தான் பொருள்படும்.

[பிற்பகல் 12-50]

Justice should not be sold

அதை நாம் இந்த நேரத்தில் எடுத்துக்கொண்டு மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சரவர்கள் நீதிமன்றங்களில் செலுத்தப்பட வேண்டிய கட்டணத்தை, ஏழை எளியவர்களுக்குச் சாதகமாக இருப்பதற்காக பல்வேறு துறைகளிலும், பல்வேறு மனுக்களுக்கும் குறைக்க வேண்டுமென்று நான் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) இதுவொரு முக்கியமான பிரச்சினை என்பதால் ஆளுங்கட்சியைச் சார்ந்த நாங்கள் ஏதோ ஒருசில நேரத்தில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. ஆகவே, தலைவரவர்கள் இன்னும் ஐந்து அல்லது பத்து நிமிடங்கள் அளித்தால் சபைக்கு இலகுவாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஆளுங்கட்சித் தரப்பிலேயிருந்து பலபேர் பேச வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, நீங்கள் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : இங்கே நம்முடைய மாநில சட்ட அதிகாரிகள் என்ற வகையில் அட்வேகேட்-ஜெனரல், பப்ளிக் ப்ராசிகியூட்டர், கவர்ன்மெண்ட் ப்ளீடர் என்று அரசால்

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1978 மார்ச் 13]

நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இதுபற்றி நான் ஒன்றை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி அரசால் நியமிக்கப்படுபவர்கள், அரசின் அதிகாரத்தைப் பெறுபவர்கள், அவர்கள் அவர்களுடைய ஆற்றலுக்கேற்ப அதிக ஊதியத்தைப் பெறுவதால் அவர்கள் தங்கள் ஆற்றலையும், அறிவையும் தனி மனிதனுக்காக இந்தப் பதவியை பயன்படுத்தக்கூடாது என்ற விதியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சரவர்கள் அரசுக்குக் கூற வேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்தில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

‘டீ-சென்டரலைசேஷன் ஆஃப் கோர்ட்டஸ்’ என்று மாண்புமிகு கூறியிருக்கிறார்கள். டீ-சென்டரலைசேஷன் என்ற சொல்லுக்கொரு பொருள். டீ-சென்டரலைசேஷன் இடத்தில் குவிந்து, பரவலாக்கப்படாமல் இருப்பதால் ஏழை மக்கள் அணுகமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். கோவை மாட்டத்தை நிர்வாகத்திற்காக அவர்கள் இரண்டாகப் பிரித்தார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தையும் இரண்டு மாவட்டங்களாக நிர்வாகத்திற்காகப் பிரித்தார்கள். ஆனால் அந்த இரண்டு மாவட்டங்களுக்கு நீதிமன்றங்கள் நிறுவப்படாமல் இருக்கின்றன. அதை அரசு கருத்திற்கொண்டு இப்படிப்பட்ட பரந்த இடங்களில் பெரிய நீதிமன்றங்களை நிறுவ வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நீதி இலகுவாகக் கிடைக்கவேண்டும். அதைக் கருத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் கூறுகின்ற நேரத்தில் சாம்பூல் பட்டர் என்பவர் கூறிய கருத்தையும் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். Justice though painted blind to the weaker section inclined என்று சொல்லியிருக்கிறார். எனவே, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நீதி சரியான முறையில் கிடைக்க வேண்டுமென்று உறுதியாகக் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, சுமார் ஏழாண்டுகளுக்கு முன்பு ‘ஜூரிஸ் டிக்ஷன் கமிட்டி ஆன் கோர்ட்டஸ்’ என்று போடப்பட்டது. நான் நினைக்கிறேன், உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி மாண்புமிகு வரதராஜன் அவர்கள் அதில் நியமிக்கப்பட்டார்கள் என்று. தமிழகம் முழுவதும் அந்தக் கமிட்டி சென்று, நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப, ஜூரிஸ்டிக்ஷனுக்கு ஏற்ப அமைக்க வேண்டுமென்று பரிந்துரை அளித்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்தப் பரிந்துரையை இந்த அவையின் முன்னால் வைத்து, அவையிலுள்ள உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 18]

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

நம்முடைய தமிழகத்தில் 60 ரெவின்யூ டிவிஷன்கள் இருக்கின்றன. கடைசியாக என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி நான் ஒரு சிலவற்றைக் கூற வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். குறிப்பாக சேரன்மாதேவி பெரிய டிவிஷன்; ஹெட்குவார்ட்டராக ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிறுவப்பட்டது. அந்த ஒரேயொரு ஹெட்குவார்ட்டரில்தான் நீதிமன்றம் அமைக்கப்பட்டாமல் இருக்கிறது. மற்ற ஹெட்குவார்ட்டர்களில் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன.

சதந்திர காலத்திற்கு முன்பு ஆங்கிலேயர் சப்-கலெக்டராக இருந்திருக்கிறார். அவர்கள் பர்ஸ்ட் கிளாஸ் ஜூடீஷியல் பவர் எக்சர்ஸைஸ் செய்திருக்கிறார்கள். இதைக் கருத்திற்கொண்டு நீதியையும் நிர்வாகத்தையும் பிரிப்பதற்கு முன்பு, அங்கே நீதி ஒச்சிய காரணத்தினால், சேரன்மாதேவியில் இரண்டாவது வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டையும், ஒரு மாவட்ட முன்சீப் கோர்ட்டையும் ஒரு பர்ஸ்ட்-கிளாஸ் கோர்ட்டையும் அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், முதலாவது வகுப்பு குற்றத்திற்காக அங்குள்ள மக்கள் நீதி கிடைக்க வேண்டுமென்றால் 60 மைல்கள் சென்று செங்கோட்டைக்குப் போக வேண்டும். காலை 6 மணிக்குக் கிளம்பி 11 மணிக்குச் சென்று நீதிக்காக போராட வேண்டியிருக்கிறது என்பதை இந்த அரசு கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது).

*திரு. நா. பழனிவேல்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சிறைச்சாலைகள், நீதி நிர்வாகம் ஆகிய மானியங்கள் மீது, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

நமது சிறை நிர்வாகத்தில் இன்னும் கடந்த ஏகாதிபத்திய நடைமுறை தான் இன்னும் இருக்கிறது என்று கூறவேண்டும். ஏனென்றால், இன்றையதினம் சிறைகளிலே அவ்வளவு கொடுமைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதைப் போக்குவதற்காக, இந்த அரசானது நமது மதிப்பிற்குரிய ஈ.எம்.எஸ். நம்பூதிரிபாத் அவர்கள் 1957-வது ஆண்டிலே, கேரளாவிலே திறந்த வெளிச் சிறைகளைக் கொண்டு வந்ததைப் போல் கொண்டு வர வேண்டும். அந்தமாதிரி சிறைகள் தமிழகத்திலே ஒன்றிரண்டு இருப்பதாக அறிகிறேன். அந்தமாதிரி நாடு முழுவதும் நீங்கள் திறந்த வெளிச்சிறைகளைக் கொண்டுவர நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிளைச் சிறைகளை எடுத்துக் கொண்டால், இன்றையதினம் தமிழகத்திலே இருக்கக் கூடிய 134 சிறைகளிலே, 25 சிறைகள் மட்டும் மத்திய சிறை நிர்வாகத்தின் கீழ் இருப்பதாகவும், மீதமிருக்கிற 109 கிளைச் சிறைகள் மாவட்ட

[திரு. நா. பழனிவேல்]

[1978 மார்ச் 13]

கலெக்டர்களுடைய நிர்வாகத்தின்கீழ் இருப்பதாகவும் சொல்லப் படுகிறது. அதனால்தான், இன்றையதினம் மாநிலத்தில் கிளைச் சிறைகளில் நடக்கக் கூடிய கொடுமைகள், சிறை நிர்வாகத்தில் நடக்க வேண்டிய முறையில்லாமல், போலீஸ் ஸ்டேஷனில் எப்படி நடக்குமோ, அப்படித்தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைப் போக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

சிறைச் சாலைகளிலே, 'ஃபிளஷ் அவுட்ஸ்' வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். சிறைச்சாலைகளிலே தேவையான வசதிகளை, படிப்படியாக செய்து தருவதாகச் சொல்லிவருகிறார்கள். ஒரே சமயத்தில் அப்படிச் செய்தால் செய்து முடிக்கப் பதத்து ஆண்டுகள் பிடிக்கும். எனவே, செலவைப் பாராமல், உடனடியாக, அனைத்துச் சிறைகளிலும் அந்த வசதியைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீண்ட நாட்களாகச் சிறையில் இருப்பவர்களுக்குத் தொழில் பயிற்சி கொடுப்பதாகவும், அவர்கள் வெளியே வரும்போது தொழில் சுற்று வருவதாகவும் சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வெளியே வரும்போது, உதவித் தொகை கொடுத்தால், அவர்களுடைய எதிர்காலம் பிரகாசமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அரங்கநாதன்: அவையிலே எல்லோருக்கும் சாக்லேட் வழங்கப்படுவதாகத் தெரிகிறது. எங்கள் பக்கம் ஒன்றும் வரக் காணோம். என்ன காரணத்திற்காக சாக்லேட் வழங்கப் படுகிறது என்று தெரிவிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சாக்லேட் வழங்குவதாகச் சொல்கிறீர்கள். ஏனக்கே வரவில்லை. யார் வழங்குகிறார்கள்?

திரு. நா. பழனிவேல்: ஜென்ம தண்டனைக் கைதிகளுக்கு 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, பரிசீலனை செய்வதாகவும், அதுவும் கூட, அவர்கள் நிலைமையைப்பற்றி, அவர்கள் தொகுதியிலே, ஊரிலே விசாரணை செய்து, போலீஸ் அதிகாரியிடம் விசாரணை செய்து, விடுதலை செய்வதாகச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் ஒழுக்கத்தைப்பற்றி, சிறையிலே அவர்கள் நடந்துகொண்டதை வைத்து மட்டும் பரிசீலித்து, அவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டும். ஊரிலே, அவர்களுக்கு எதிரிகள் இருப்பார்கள். போலீசார் போட்ட கேஸ். ஆகவே அவர்கள் நல்ல முறையிலே விசாரித்து நடந்துகொள்வார்கள் என்று நம்ப முடியவில்லை. அதோடு, தண்டிக்கும்போது ஒரு போலீசார் இருந்திருப்பார். விசாரிக்கும் போது வேறு ஒரு போலீசார் இருந்திருப்பார்.

1978 மார்ச் 13] [திரு. நா. பழனிவேல்]

ஆகவே, குழப்பமான நிலைமை வந்திருக்கிறது. ஆகவே, சிறைக்குள்ளே உள்ள நடவடிக்கையை வைத்து, அவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறையிலே உள்ள வார்டர்களுக்கு மிகவும் குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு, சப் இன்ஸ்பெக்டருக்குக் கொடுக்கும் சம்பளம் அளவுக்கு உயர்த்திக் கொடுத்தால், அவர்கள் உணவிலே கலப்படம், கையாடல் செய்யாத சூழ்நிலை ஏற்படும். ஆகவே, வார்டர்களுக்கு 8 மணி நேரமே வேலை கொடுத்து, மீதி நேரத்திற்கு மற்ற பணியாளர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் போன்ற போராட்டங்களிலே கலந்துகொண்டு தண்டனைப் பெறுகின்றவர்களை அரசியல் கைதிகளாக நடத்த வேண்டுமென்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், சிறையில் அவர்களுக்கு என்ன வசதி என்பது பற்றி, சொல்ல வேண்டும். ஏதாவது ஒரு செக்ஷனைப் போட்டு விடுகிறார்கள் போலீஸ் அதிகாரிகள். உள்ளே போனால், உங்களுக்கு அந்த செக்ஷன் கிடையாது, நாங்கள் எப்படி உங்களை அரசியல் கைதிகளாக நடத்துவது என்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே, அரசியல் கைதிகளை, அரசியல் கைதிகளாக நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஜெயிலிலே, சீர்திருத்தக் கமிட்டிகளை உடனடியாக நியமிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஜெயில் நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடக்கும். நல்ல வசதி கிடைக்கும்.

அதேபோல், இங்கே இருக்கக்கூடிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், தமிழகத்திலேயிருக்கிற அத்தனை சிறைச்சாலைகளையும் பார்வையிட சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டும். எல்லாச் சிறைச்சாலைகளையும் பார்வையிட சந்தர்ப்பம் கொடுத்தால்தான், அவற்றை முன்னேற்ற நல்ல ஆலோசனை வழங்க முடியும்.

சிறையிலே சாதாரணமானவர்கள் ரிமாண்டிலே வைக்கப்படுகிறார்கள். சிறையிலே வைக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஏதோ காரணம் காட்டி கேஸ் போடக் கூடாது. சிறைக்குப் போனவர்கள், நீதிபதியிடம் கொண்டு வரப்படாமலேயே, ரிமாண்டில் நீடிக்கப்படுகிறார்கள். அதைக் கேள்விப்பட்டால், மிகவும் கொடுமையாக இருக்கிறது. நான்கூட மதுரைச் சிறையிலிருந்தபொழுது, பலபேர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள், இரண்டு மாதம் ஆகிறது, மூன்று மாதம் ஆகிறது. வாய்தா தேதி கூட எங்களுக்குத் தெரியவில்லை; வெளியே போனால் சொல்லுங்கள் என்று சொன்னார்கள். எனவே எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும், நீதிபதியின் முன்னால் கொண்டு வரப்படாமல் ரிமாண்டில் நீடிப்பதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும்.

[திரு. நா. பழனிவேல்]

[1978 மார்ச் 13]

ஏழை, எளியவர்களுக்கு வாதாட வக்கில்கள் இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்த வக்கில், எங்கே இருக்கிறார், விலாசம் என்ன என்று எங்களைப் போன்ற அரசியல்வாதிகளுக்குக் கூடத் தெரியவில்லை.

(பிற்பகல் 1-00)

ஆகவே, அந்த வகையில் அவர்கள் இன்னின்ன இடத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பெயர் இது என்று எல்லா கோர்ட்டுகளிலேயும் போர்டு வைத்தால் ஏழை எளிய மக்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய முறையிலே இருக்கும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து 3 மாதங்கள், 4 மாதங்கள் தண்டனை பெற்ற கைதிகளை எல்லாம் சப்ஜெயிலிலேயே வைத்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, என்னுடைய தொகுதியிலே பழனியில் உள்ள சப்ஜெயிலில் நான் சென்று பார்த்தபொழுது, 40 கைதிகள் இருக்கவேண்டிய அந்தச் சிறையில் 96 பேர்கள் அடைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். ஒவ்வொரு அறையிலும் 10 பேர்கள் 8 பேர்கள் அடைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். குறிப்பாக தாய்மார்கள் 4 மாதம், 3 மாதம் தண்டனை பெற்றவர்கள், 2 மாதங்களாக அங்கேயே வைத்திருக்கிறார்கள்.

இன்னொரு கொடுமை என்னவென்றால், அங்கு தாய்மார்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய குழந்தைகளுக்கு 2 வருடம் 3 வருடம் ஆன அந்தக் குழந்தைகளுக்கு உணவு கொடுப்பது இல்லை. இது சரிதான் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

அதேபோல இன்றையதினம் 25 வயதுக்குக் கீழ்ப்பட்ட சிறுவர்களை சிறையில் இருந்து குற்றவாளியாக தீர்ப்பு வழங்குவதற்கு முன்பு அவர்களுக்கென்று ஒரு கோர்ட்டு இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், முதன்முதலாக குற்றம் செய்து கோர்ட்டுக்கு வந்த இவர்களை கேஸ் போட்டாமல் ஒரு மாதம் 15 நாட்களுக்கு கோர்ட்டில் வந்து கையெழுத்து போட்டுவிட்டு வந்தால் போதும் என்ற புதிய முறையை இந்த அரசு கொண்டுவர வேண்டும். ஏனென்றால் ஒரு தடவை குற்றவாளி என்று ஒத்துக்கொண்டால், அவனை வாழ்நாள் முழுவதும் குற்றவாளியாகவே ஆக்குகின்ற முயற்சியில் சிறைச்சாலையினரும், போலீசாரும் இருப்பார்கள் என்பது உங்களில் பலருக்குத் தெரியும். எனவே முதல் குற்றவாளிகளுக்கு முதல் சந்தர்ப்பத்திலே அவர்களுக்கு “கண்டிஷன் பெயில்” என்கின்ற முறையில் ஒரு மாதம் 15 நாட்கள் கையெழுத்துப் போடும்படி சதி செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 13] [திரு. நா. பழனிவேல்]

அடுத்து, சிறையிலே கொடுக்கின்ற உணவை எடுத்துக் கொண்டால் இங்கே சொல்கிறார்கள், புட்டு கொடுக்கப்படுகிறது, இட்டிலி கொடுக்கப்படுகிறது என்று. ஆனால் மதுரை சிறையிலே நான் இருந்த நேரத்தில் கொடுத்த இட்டிலி மனிதன் சாப்பிடுவானா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அந்த இட்டிலியை எடுத்துச் சுவற்றிலே எறிந்தால், சுவர்தான் உடையும், ஆனால் இட்டிலி உடையாது. அந்த இட்டிலிக்கு சர்க்கரை கொடுக்கிறார்கள். இட்டிலிக்கு யாராவது சர்க்கரை தொட்டு சாப்பிடுவார்களா? இதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக புட்டு கொடுக்கிறார்கள். அதில் சரிபாதி மணல் இருக்கிறது. அதை எல்லாம் போக்கி நியாயமான சுத்தமான உணவைக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன், சிறைத் தண்டனை அனுபவிப்பது என்பது வேறு, பட்டினி கிடந்து சாவது என்பது வேறு. எனவே நீங்கள் உணவை நல்ல முறையிலே கொடுக்க ஆணையிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது.) இன்னும் ஒரே ஒரு விஷயத்தைமட்டும் கூற விரும்புகிறேன்.

சிறைச்சாலையிலே பணி செய்யக்கூடிய ஊழியர்களுக்கு இப்போது மாதம் 25 ரூபாய் முதல் 2 ரூபாய் வரை கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இப்போது கொடுப்பதை அதிகப்படுத்த வேண்டும். மாதத்திற்கு 5 ரூபாய் 10 ரூபாய் கொடுத்தால் அவர்கள் வெளியே வருகிற நேரத்தில் ஒரு கணிசமான தொகையோடு அதாவது 500, 400 ரூபாய் கிடைக்கும். வெளியே வந்து ஏதேனும் தொழில் செய்ய உதவியாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்கிறேன்.

நெருக்கடி காலத்திலே மதுரைச் சிறையிலே சி.ஐ.டி.யு. தோழர் எஸ். ஏ. தங்கராசன் அவர்கள் 1½ ஆண்டுக் காலம் இருந்தார்கள் அவர்குடும்ப அலவன்சுக்கு மனு செய்திருக்கிறார். அவருக்குத் தரப்படவில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் அங்கே அவருடன் இருந்த தீப்பொறி ஆறுமுகம் என்பவர் ஸ்தாபன காங்கிரஸில் இருந்து இப்போது இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியில் இருப்பதாக நினைக்கிறேன். அவருக்கு குடும்ப அலவன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டது. எனவே, இந்த விஷயத்தில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மணி அடித்து அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்.)

திரு. ஒ. எஸ். வேலுசாமி: தலைவர் அவர்களே, தீப்பொறி ஆறுமுகம் என்பவர் எந்தக் காலத்திலும் இந்திரா காங்கிரஸில் உறுப்பினராக இல்லை.

[1978 மார்ச் 13]

*திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : தலைவரவர்களே, நீதித் துறை, சிறைச் சாலை ஆகிய இரு துறைகளின் மீதான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இதற்கு உறுப்பினர்களுக்குப் பேசுவதற்கு ஒதுக்கிக் கொடுத்த நேரம் போதாது. ஏனெனில் மிகவும் முக்கியமான பல விஷயங்களை நீதித் துறைப் பற்றி கூறவேண்டியிருக்கிறது.

நீதித் துறையைப் பொறுத்தவரையில், அது ஒரு முக்கியமான துறை. மக்கள் நியாயம் கிடைப்பதற்காக நீதி மன்றங்களை நோக்கி நாள் தோறும் சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். பொதுவாக இந்தத் துறையைப் புனிதமாகப் பராமரிக்கக்கூடிய முறையில் ஒரு நல்ல நடைமுறை இருக்கவேண்டும். நீதி மன்றங்கள் சிறப்பாக இயங்கினால்தான் நீதி நிச்சயமாகக் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை மக்களுக்கு ஏற்படும். அண்மைக் காலத்தில் ஏற்பட்டு இருக்கும் சூழ்நிலையைப் பார்த்தால், கவலையாக இருக்கிறது. உயர்நீதி மன்றத்தின் பிரதம நீதிபதி பெயரிலேயே குற்றச்சாட்டுகள் சாட்டப்பெற்று இருக்கின்றன. அந்த முறையில் அந்தத் துறை இயங்கிக் கொண்டிருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறபோது மக்களுக்கு அந்தத் துறைமீது ஒரு ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. மக்கள் எல்லோரும் அங்கலாய்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

நீதி கிடைக்க வேண்டுமென்று எண்ணி, நீதி மன்றத்திற்கு வழக்கை எடுத்துச் செல்லும் ஒவ்வொருவரும், நம் வழக்கு எந்த பெஞ்சுக்கு வரும், எந்த வழக்கறிஞர் போட்டால் அந்த நீதிபதிக்கு வேண்டியவர், அதனால் வழக்கு ஹெயிக்கும் என்றெல்லாம் தேடிக்கொண்டு போகிறார்கள். இந்த நிலைமை எல்லோருக்கும் தெரியும். மக்கள் மத்தியில் இந்த எண்ணம் இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றி அந்தத் துறையைச் சீரமைக்க வேண்டும். இவற்றை மாற்றி நீதித் துறையை நவீனமான துறையாக, தாய்மையான துறையாக, நல்ல வகையில் தீர்ப்பு வழங்கும் துறையாக அது செய்யப்படவேண்டும், அப்படிச் செய்தால்தான் மக்கள் மத்தியில் நியாயம் கிடைக்கும் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டு, தங்கள் வழக்கை கோர்ட்டு வரை எடுத்துச் சென்று வாதாடும் நிலையேற்படும்.

அடுத்ததாக, இத்துறையில் பணிபுரியும் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தப் பதவிக்கு ஒருவர் வந்து விட்டால் சாகும் வரையில் அந்தப் பதவியில் தான் இருக்க வேண்டும். அவருக்கு வேறு விமோச்சனமே கிடையாது. சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் கடுமையான வகையில் தங்கள் பணிகளை ஆற்றிவருகின்றனர். அவர்கள் காலை 10 மணிக்கு கோர்ட்டுக்கு வந்து விட்டால், இரவு 12 மணி வரையில் கூட வேலை செய்யும் நிலை இருக்கிறது. அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கிடையாது. ஊதியமாவது அதிகம் உண்டா என்று கேட்டால் அதுவும் கிடையாது. ஒரு தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிக்குக் கூட ஓவர்-டைம் ஊதியம் கொடுக்கிறோம். சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டு

1978 மார்ச் 13] [திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

களுக்குப் பொறுப்பும் அதிகம், வேலையும் அதிகம். ஆனால் ஊதியம் மட்டும் குறைவு. அவர்கள் குடும்பத்தையும் காப்பாற்ற வேண்டும். அதே நேரத்தில் அந்தப் பதவி கௌரவத்தையும் காப்பாற்ற வேண்டும். இப்போது அந்தத் துறைக்கு அமைச்சராக இருப்பவர்கள் நீதிபதியாக இருந்து பணியாற்றிய காரணத்தால் அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் அவர்கள் குறைகள் தெரியும். ஆகவே, அவர்களது நிலையை மாற்றியமைக்க அரசு தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் எந்தவிதமான சஞ்சலமும் இல்லாமல் நல்ல முறையில் அவர்கள் பணிகளை ஆற்ற முடியும்.

மேலும் அந்த சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் சில இடங்களில் போலீஸ் காரர்களுக்கு பயந்துகொண்டு வேலை பார்க்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. போலீஸ்காரர்கள் கொண்டு வரும் ஓரிரு வழக்குகளைத் தள்ளிவிட்டால், அவர் பேரில் மேல் இடத்திற்கு புகார்கள் எழுதி விடுகிறார்கள். அவர்களைப் பல வழிகளில் பயமுறுத்துகிறார்கள். ஆகவே, போலீஸ் துறையிலிருந்து இந்த சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளைப் பாதுகாக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளாகப் பதவியில் சேர்ந்து இருப்பவர்கள் உயர்நீதி மன்றம் வரையில் பதவி உயர்வு கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். இப்போது கிரிமினல் கோர்ட்டில் இருந்தால் அவர்கள் கடைசி வரையில் கிரிமினல் கோர்ட்டில் இருந்துதான் சாகவேண்டும். ஆகவே, இந்த நிலைமை எல்லாம் போக்க ஒரு சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் நல்ல முறையில் பணியாற்றினால் அவர் உயர்நீதி மன்ற நீதிபதியாக பதவி உயர்வு பெற்று ரிடையர் ஆகலாம் என்ற நிலைக்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். ஒருவர் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் பதவிக்கு 25 வயதில் வந்தால் நிச்சயமாக உயர்நீதி மன்ற நீதிபதியாக வரலாம் என்ற வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். ஆகவே அந்த வகையில் நிலைமைகளை உருவாக்க அரசு முன்வரவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-10]

அடுத்து, சிறைச்சாலைகளைப் பொறுத்தமட்டில் பல கருத்துக்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக மத்திய சிறையைப் பொறுத்தவரையில் ஓரளவு வசதியாக இருக்கிறது. ஆனால் கிளைச் சிறைச்சாலைகளைப் பார்த்தால் மிகவும் வசதிக் குறைவு, இருள் குகைபோல காணப்படுகின்றன. காரணம் வெள்ளையர்கள் காலத்தில் நம்மை அடிமைகளாக நடத்தி, அடிமைகளைப் பிடித்து அடைப்பதற்கு என்றே அவைகள் உருவாக்கப்பட்டவை. அவைகளில் கார்டுரூட்டம் கிடையாது. இட வசதி கிடையாது; பிளஷ் அவுட்டும் இல்லை. அதே நிலையில்தான் இன்றைக்கும் இருக்கின்றன என்று சொல்வதற்கு நாம் எல்லாம் வெட்கப்பட வேண்டும். இது ஒரு சுதந்திர நாடு. நாம் எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்கள். இந்த இந்நாட்டு மன்னர்களுக்கு ஏற்ற வகையில் சிறைச்சாலைகளை அமைக்க வேண்டும்.

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

[1978 மார்ச் 13]

இட நெருக்கடியைப் பற்றி சொல்ல வேண்டியதில்லை. என்கே வேண்டுமானாலும் இருந்துகொள்ளலாம். ஆனால், சப்-ஜெயில் களில் இருக்க முடியாது. 5 பேர் இருக்கக்கூடிய இடத்தில் 50 பேர்களை அடைக்கிறார்கள். நானும் சப்-ஜெயிலில் இருந்திருக்கிறேன். இரவு மல ஜலம் கழிப்பதற்கு வசதி கிடையாது. 5 பேர் இருக்கக்கூடிய இடத்தில்தான் இரண்டு சட்டி வைத்திருப்பார்கள். அங்கேதான் மலஜலம் கழிக்க வேண்டும். அங்கேதான் உட்கார வேண்டும் : அங்கே தான் படுக்க வேண்டும். வெள்ளைக்காரர்கள் நம்மை அடிமைகளாக வைத்திருந்த காலத்தில், அடிமைகளை பிடித்து வைப்பதற்கு கட்டி வைத்திருந்த அதே நிலையில்தான் இன்றும் சப்-ஜெயில்கள் இருப்பது மிகவும் வேதனைப்பட வேண்டிய ஒரு விஷயம். இந்த நிலை மாற வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக நாகர்கோவிலில் ஒரு கிளை சிறைச்சாலை இருக்கிறது. அண்மையில்தான் அதைக் கட்டினார்கள். ஒரே நேரத்தில் அங்கு 100, 200 பேர்களை அடைத்து வைக்கிறார்கள். கோர்ட்டிலிருந்து கைதிகளை சாயங்காலம்தான், 6 அல்லது 7 மணிக்குக் கொண்டுவருவார்கள். உடனடியாக பாளையங்கோட்டைக்கு கொண்டுபோக முடியாது. பாளையங்கோட்டைக்கு 50 மைல் தூரம் போகவேண்டும். ஆகவே, கைதிகளை வசதியாக, ஆனால் பாதுகாப்பான முறையில் அங்கே வைத்துக்கொள்ளும் அளவுக்கு நாகர்கோவிலில் கிளை சிறைச்சாலையை விரிவுபடுத்த வேண்டும். அல்லது அங்கே ஒரு திறந்தவெளி சிறைச்சாலையாவது அமைத்து பராமரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இத்துடன் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. பொ. உத்திராபதி : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த நீதி நிர்வாகம், சிறைச்சாலைகள் பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நீதியும் சிறைச்சாலையும் என்பது நேற்று இன்று தொடங்கப் பட்ட ஒரு காரியமல்ல. இந்த நாடு பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய அடக்கு முறையில் இருந்தபோது, இந்நாட்டுக்கு சுதந்திரம் கேட்ட போது, இந்திய நாட்டு மக்களை அடக்கி, ஒடுக்கி, அடைத்து வைப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்ட ஒன்றுதான் இந்த நீதியும் சிறைச்சாலையும். சுதந்திரத்திற்காகப் போராடிய காலத்தில் வீர இளைஞன் பகவத்சிங்கை தூக்கிலிட உருவாக்கப்பட்டதுதான் நீதியும் சிறைச்சாலையும். இந்த நாடு விடுதலை பெற்று இத்தனை ஆண்டு ஆகிவிட்டது. காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு கூட, இந்தநாட்டிலே போராடக் கூடிய மக்களை நசுக்க வேண்டுமென்றுதான் யாங்கே போன்ற பெரும் தலைவர்களை பல்லாண்டு காலம் சிறையிலே வைத்தார்கள். இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை சேர்ந்த இளம் சிங்கம் பாலுவை தூக்கிலிட்டார்கள். இந்த நாட்டிலே உண்மையாக உழைக்கின்ற தொழிலாளர்கள் வர்க்கத்தை நசுக்க, ஒடுக்க நீதியையும் சிறைச்சாலையையும் பயன் படுத்தினார்கள்.

1978 மார்ச் 13] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

காங்கிரஸ் ஆட்சிக்குப் பின்னாலே தமிழ்நாட்டில் 9 ஆண்டு காலம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி, உழைக்கின்ற மக்கள் போராடுகின்ற நேரத்தில் சிறைச்சாலைகளைப் பயன்படுத்தி இனங்கள் ; நீதியைப் பயன்படுத்தினார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் தான் மக்கள் கொதித்தெழுந்த காலத்தில் எங்கள் ஒப்பற்றத் தலைவர் எம். கல் யாணசுந்தரம் அவர்களும் இன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருக்கின்ற எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் பேரிலும் தொண்டர்கள் பேரிலும் பல வழக்குகளைப் போட்டு நீதி மன்றத்தில் பலமாதக் கணக்கில் அலைய வைத்தார்கள். அந்த ஏழை எளிய மக்களை தண்டிப்பதற்கு இந்தநீதியையும் சிறைச்சாலைகளையும் பயன்படுத்தினார்கள். இதுதான் வெள்ளையர் ஆட்சியிலிருந்து இன்றைய ஆட்சிவரையில் வரலாறு நமக்கு காட்டும் செய்தியாக இருக்கிறது. ஆட்சி மாறினாலும் உழைக்கின்ற மக்களை நசுக்குவதற்கு பயன்படுத்தும் சிறைச்சாலையும் நீதியும் மாறவில்லை. இவைகளை அண்ணை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்காலத்தில் சிந்தித்துப் பார்த்து, சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நக்சலைட்டுகள் இன்னும் சிறைச்சாலைகளிலே அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சித்திரவதைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எதற்காக சிறைக்குச் சென்றார்கள்? ஆட்சியாளர்களின் அடக்கு முறைகளை எதிர்த்து, அட்டுழியங்களை எதிர்த்து, அதன் காரணமாக சிறைக்குச் சென்றார்கள். அங்கே பல்லாண்டு காலமாக சித்திரவதைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு ஜனதா கவர்ன்மென்ட் வந்த பிறகு மேற்குவங்கத்திலும் கேரளத்திலும் நக்சலைட்டுகளை எல்லாம் விடுதலை செய்திருக்கிறார்கள். அதைப்போல தமிழ்நாட்டிலும் விடுதலை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் முன்னாள் முதலமைச்சவரவர்கள் சமீபத்தில் சிறையில் இருக்கக்கூடிய காலத்தில் இன்றைய அரசு அவர்களுடைய மனைவி உணவு அளிக்கலாம் என்று அனுமதித்திருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் எல்லாம் கைதிகள் இல்லையா? இன்றைக்கு ஆயிரக்கணக்கான கைதிகள் 10 ஆண்டுகள் 14 ஆண்டுகள் என்று சிறைவாசத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் அவர்களுடைய மனைவிமார் உணவு அளிக்கக்கூடிய அளவில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல தூக்குத் தண்டனை என்பது ஒரு கொடிய தண்டனை. உண்மையிலே கடுமையான குற்றவாளியாக இருந்தால் கூட தூக்குத் தண்டனை வழங்குவதை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1978 மார்ச் 13]

அதேபோல் அரசியல் கைதிகள் அனைவரையும் நிபந்தனையின்றி விடுதலை செய்யவேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் கைதிகள் பரோலில் வருகிறார்கள். பரோலில் வருவதற்கு விண்ணப்பம் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு உத்தரவு வர மாதக் கணக்கு ஆகிறது. பரோல் கொடுக்கக்கூடியவர்களுக்கு உடனடியாக பரோல் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் சிறைச்சாலை வார்டர்களுக்கு மிகவும் குறைந்த அளவில் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்தக் குறைந்த சம்பளத்தை வாங்கிக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்த முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த வார்டர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் அளிப்பதற்கு அரசு முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சீர்திருத்தக் குழு பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சீர்திருத்தக் குழுவில் சினிமா நடிகைகளை எல்லாம் போடுவது நல்லதல்ல. அவர்களுக்கு சிறையில் உள்ளவர்களின் நிலையினைப் பற்றி அனுபவம் இருக்காது. சிறையில் நீண்ட காலம் அனுபவப்பட்டவர்களுக்கு அந்தச் சீர்திருத்தக் குழுவில் இடம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வெள்ளையர் ஆட்சிக் காலத்தில் எப்படி இருந்ததோ— இன்றைக்கு நாம் தத்துவம் பேசுகிறோம், சிறையில் உள்ள நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்கிறோம்—நாம் எவ்வளவு எடுத்துச் சொல்லியும் அதேபோல் இழைக்கப்படும் கொடுமைகள் இன்னும் நீக்கப்படவில்லை. இதையெல்லாம் கவனித்து நீக்குவதற்கு அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீதித் துறை இன்றைக்கு பெரிய நிலப்பிரபுகளுக்குத்தான் சாதகமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு என்றால் உடனடியாக எவிக்ஷன் ஆர்டர் கிடைத்து விடுகிறது. ஆனால் ஏழை விவசாயிகள் இன்று அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எவிக்ஷன் ஆர்டர் கிடைப்பதென்றால் பல மாதங்கள் ஆகின்றன. இதற்கெல்லாம் காரணம் லஞ்சம் ஊடுருவிச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. அந்த ஏழை எளியவர்களுக்கு நீதி கிடைக்கக்கூடிய வயையில் நீதித்துறை நிர்வாகம் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவில், மடம், தர்மஸ்தாபனம் பூராவும் நிலச்சுவான் தார்களுக்கு உரியதாக இருக்கிறது. நீதி நிர்வாகம் இந்தக் காலகட்டத்திலாவது ஏழைகளுக்கு நன்மை பயக்கும் வகையில் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 13]

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

உணவுப் பொருள்கள் சர்க்கரால் சிறைகளிலே வழங்கப் படுகிறது. அதில் பாதிப் பொருள் எங்கோ போய்க்கொண்டிருக்கிறது. பாதிதான் அந்தக் கைதிகளுக்கு கிடைக்கிறது. நீண்ட காலமாக நாம் சிறையில் இருந்தவர்கள். எனவே நமக்கு நன்கு தெரியும். அந்தக் கைதிகளுக்குப் பூரணமாக உணவு கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த அரசு கொடுக்கக்கூடிய உணவுப் பொருள் அத்தனையும் அந்தக் கைதிகளுக்குக் கிட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். 1945-46-ல் நன்னடத்தைக் குழு அமைக்கப்பட்டு 1948-லே அது தமிழ்நாடு முழுவதும் விரிவு படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. 1950-51 சிறை சீர்திருத்தக் குழு நன்னடத்தைத் துறை தனித் துறையாக இயங்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு சிபாரிசு செய்து இருக்கிறது. இப்படிச் செய்தும் கூட அந்தக் குழு தனியாக இயங்க உத்தரவாதம் அளிக்கவில்லை. அது தனியாக இருந்தால் தான் சிறையில் இருக்கக்கூடிய கைதிகளின் நிலைமைகளை நன்கு உணர்ந்து நல்லபல நிலைமைகள் ஏற்பட வழிவகுக்கும். ஆகவே, அந்த முறையில் அக்குழு தனியாக இயங்கும் அளவுக்கு அமைக்கப்பட வேண்டும். அந்தக் குழுவில் வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் இருபது ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு அளிக்கப்படவில்லை. பதவி உயர்வு கொடுக்கப்படவில்லை. இவற்றைச் செய்வதற்கு இந்த அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நன்னடத்தைக் குற்றவாளியின் மறுவாழ்வுக்கு போதிய வசதிகள் உண்டு பண்ணவில்லை. ஆகவே, அக்குழு தனியாக இயங்கினால் தான் இது போன்ற காரியங்கள் சிறப்பாக அமையும்.

சென்னை ஜெயிலில் ஒரு பெரிய அதிகாரி லஞ்சம் மற்றும் முறைகேடுகள் நடத்தியதாக இதே சபையில் முன்னாள் உறுப்பினர்கள் கே.டி.கே. தங்கமணியும், பொன்னப்பநாடாரும் எடுத்துச்சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர் மீது இன்னும் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அவர் ஒரு டி.ஐ.ஜி. இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்று பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நீதியையும், நிர்வாகத்தையும் ஏழை எளிய மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும்வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1978 மார்ச் 13]

[பிற்பகல் 1-20]

திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ரிக்கார்டில் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். திரு. உத்திராபதி அவர்கள் பேசும்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களுக்கு வீடுகளில் இருந்து உணவு கொண்டு வந்து வழங்கப்பட்டது, மனைவிமார்கள் வந்து பரிமாறினார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அப்படி விரும்பினாலும், ஆனால் சிறை விதிகள் இடம் கொடுக்கவில்லை என்பதால் அவ்விதம் கொடுக்கப்படவில்லை. நாங்களும் கேட்க இல்லை, கொடுக்கவும் இல்லை. ஆகவே, அப்படிக்கொடுக்கப்பட்டது என்பது ரிக்கார்டில் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக இதைச் சொல்கிறேன்.

திரு. கே. பண்ணை சேதுராம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் நீதி, நிர்வாகம், சிறைச்சாலைகள் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது நான் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வாய்ப்பு பெற்றமைக்கு உள்ளபடியே மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் நடைபெறுகிற நீதி நிர்வாகமும், காவல் துறையும் இந்திய துணைக் கண்டத்திற்கே ஒரு வழிகாட்டியாக இருக்கிறது என்பதை இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலுள்ள பிற மாநிலங்களில் நம்முடைய உயர்நீதி மன்றத் தீர்ப்புகளை மேற்கோள் காட்டி எழுதுகிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் போது உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் மட்டுமல்லாமல் வெளிநாடுகளில் இருக்கக்கூடிய பர்மா, சிலேரன், சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளில் எல்லாம் கூட நம்முடைய சென்னை ஹைகோர்ட் தீர்ப்புகளை மேற்கோள் காட்டி எழுதுகிற நிலை இருப்பதை நினைக்கும்போது உள்ளபடியே பெருமகிழ்ச்சியடைகிறோம். அந்த அளவிற்கு நம் நீதி நிர்வாகம் தசையீடு இல்லாமல் நல்ல முறையில் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது.

ஆனால் இன்றையதினம் பேசிய பல நண்பர்கள் “ஜஸ்டிஸ் டிலேட் ஈஸ் ஜஸ்டிஸ் டினைட்” என்று குறிப்பிட்டது போல், எவ்வளவுக்கெவ்வளவு காலதாமதமாகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நீதி, நியாயம் கிடைக்க முடியாத ஒரு நிலை ஏற்படும் என்பதை பழமொழி மூலம் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் ஒருவர் இரண்டு மூன்று மனைவிகளைக் கட்டிக் கொள்கிற நேரத்தில் முதல் மனைவி கணவன் வேண்டாமென்று கருதி ஜீவனாம்சம் வேண்டுமென்று நீதிமன்றத்தில் வழக்காடுகிற நேரத்தில் அந்த வழக்கு ஓராண்டு அல்லது இரண்டு ஆண்டு

1978 மார்ச் 13]

[திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்]

களுக்குள் முடிந்தால் அதன் பலன் அந்தப் பெண்ணுக்குக் கிடைக்கும். ஆனால், ஐந்து, ஆறு, ஏழு ஆண்டுகள் என்று காலக் கெடு நீடித்துக் கொண்டேபோனால் அந்தப் பெண்மணி தீர்ப்பு கிடைப்பதற்கு முன்னாலே இறந்துவிடுகிறார். அப்படி இறக்கிற நேரத்தில் கொடுக்கப்படுகிற வழக்கின் சாராம்சம் அல்லது வழக்கின் முடிவு பயனில்லாமல் போய்விடுகிறது. எனவே வழக்குகளை உடனுக்குடனே, எவ்வளவு குறுகிய காலத்தில் தீர்ப்புகள் வழங்க முடியுமோ அவ்விதம் வழங்குதல் அதன் பலன் ஏழை மக்களுக்குக் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சட்டக் கல்லூரியில் படிக்கிற நேரத்தில் ஒரு வழக்கு பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒரு கோவிலின் யானைக்கு வடகலை நாமம் போட வேண்டுமா அல்லது தென்கலை நாமம் போட வேண்டுமா என்ற சர்ச்சை பற்றி வழக்கு வந்தது. அந்த வழக்கு கிட்டத்தட்ட 17 ஆண்டுகள் வழக்குமன்றத்தில் நடைபெற்றது. வழக்கு, யானைக்கு வடகலை நாமம் போட வேண்டுமா அல்லது தென்கலை நாமம் போடவேண்டுமா என்பதாகும். தீர்ப்பு கொடுப்பதற்கு முன்னால் அந்த யானை இறந்து விட்டது. கோவில் பணம்தான் விரயமாயிற்று, வீணானது. இது போன்ற வழக்குகள் எல்லாம் தேவை இல்லை என்பதால், இது போன்ற பணம் விரயமாகாமல் இருக்க நீதிமன்றங்கள் தங்கள் தீர்ப்புகளை உடனடியாக வழங்கும் விதத்தில் செயல்படும் என்றால் நிச்சயமாக அது பயன் அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

நீதி மன்றத்தில் தலையீடுகள் இருக்கக்கூடாது என்றிருந்தாலும் கடந்த கால வரலாறுகளைப் பார்த்தால் நிச்சயமாக சில வழக்குகளில் தலையீடுகள் இருந்தன என்பது வரலாற்றில் ஏற்றிக்கொள்ள பொறிக்கப்பட்ட வேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம்.

நமது அருமை சகோதரர் இன்றையதினம் குறிப்பிட்ட நேரத்தில், போலீஸ் இலாகாவில், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மீது போடப்பட்ட வழக்குகள் 13,000 என்று சொல்லும்போது குறுக்கீடுகள் எழுப்பப்பட்டன, சவால்கள் விடப்பட்டன. நான் அந்த நண்பர் அவர்களுக்கு பணிவோடு கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 13,000 குடும்பங்கள் மீது வழக்குகள் போடப்பட்டன என்பதை இன்றும் இந்தத் தருணத்தில் கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு வழக்கு என்றால், 100, 140 பேர்கள் கொண்ட வழக்குகள் எல்லாம் நடைபெற்றன. திண்டுக்கல்லில் நடைபெற்ற வழக்கு ஒன்றில், 232 பேர்கள் கொண்ட வழக்கு நடைபெற்றது.

இப்படி 25 ஆயிரம் பேர் மீது, 13 ஆயிரம் குடும்பங்கள் மீது வழக்குகள் இருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இத்தருணத்தில் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்] [1978 மார்ச் 13]

அது மட்டுமல்ல, திண்டுக்கல் தேர்தலின்போது வத்தலக் குண்டு ஆறுமுகம் படுகொலை செய்யப்பட்டான். அன்றைய ஆட்சியில் இருந்த முதலமைச்சர் அவர்களால் அவர்களுடைய தலையிட்டால் இதில் போடப்பட்ட வழக்கு தள்ளுபடி செய்யப் பட்டது.

திரு. க. சுப்பு : நான் ஒழுங்கு பிரச்சனை கிளப்ப விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த விஷயங்களை எல்லாம் போலீஸ் மானியத்தில் பேசலாம். இப்போது சிறைச் சாலை மானியத்தின் மீது இதைப்பற்றி எல்லாம் பேசி நேரத்தை வீணாக்க வேண்டியதில்லை. இப்படி பேசுவது சரிதானா என்பதை கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்படி எல்லோரும் தான் பேசுகிறார்கள், மான்யத்தை விட்டு விட்டு வேறு விஷயங்களைப்பற்றி எல்லோரும் தான் பேசுகிறார்கள். இதில் ஒழுங்கு பிரச்சனை ஒன்றுமில்லை.

திரு. கே. பண்ணை சேதுராம் : வத்தலகுண்டு ஆறுமுகம் கொலை செய்யப்பட்ட வழக்கு நீதிமன்றத்தில் வந்தபோது, அப்போது இருந்த முதலமைச்சர் தலையிட்டு இந்த வழக்கை தள்ளுபடி செய்தார் என்பதை எங்களால் சொல்ல முடியும். அப்போது இருந்தவர்கள் நீதி நிர்வாகத்தில் தலையிட்டார்கள். நீதிமன்றத்திலும், போலீஸ் நிர்வாகத்திலும் அப்போது ஆட்சியில் இருந்தவர்கள் தலையிட்டார்கள் என்பதை எங்களால் சொல்ல முடியும்.

நீதிபதிகளைப்பற்றி சொல்லுகின்ற நேரத்தில் சட்ட அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கில்கெருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். டெப்பூடி கலெக்டர், டெப்பூடி சூப்பிரன்டண்ட் ஆப் போலீஸ், டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிப் போன்றவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். இப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற டெப்பூடி கலெக்டர், டெப்பூடி சூப்பிரன்டண்டிங் ஆப் போலீஸ் இவர்களுக்குப் பின்னால் ஐ.எ.எஸ். பதவி கொடுக்கப்படுகிறது. அது போல் டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிப் களுக்கு ஐ.எ.எஸ். பதவிகள் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை பரிந்துரையாக சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இவ்விதம் நீதிக்கும் நிர்வாகத்துக்கும். . . .

திரு. க. சுப்பு : திரு. பண்ணை சேதுராம் அவர்கள் ஒரு வழக்கறிஞர். ஜூடிஷியல் சர்வீஸ் என்பதும், அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் சர்வீஸ் என்பதும் வேறு. நீதிபதிகளாக இருக்கின்றவர்களுக்கு ஐ.எ.எஸ். என்பது கொடுக்க இயலாது. இதை அவர்கள் நன்றாக தெரிந்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

1978 மார்ச் 13]

திரு. கே. பண்ணை சேதுராம் : மாண்புமிகு சுப்பு அவர்களும் ஒரு வழக்கறிஞர் என்பதும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்கிறேன். Judiciary, Administration and Legislature should be in separate departments. நீதி, நிர்வாகம், சட்டப் பேரவை இவைகள் எல்லாம் தனிப்பட்ட முறையில் இருந்தாலும், தனித்தனியாக இயங்க வேண்டும் என்பது தான் நோக்கம்.

நீதியும், நிர்வாகமும் ஒன்றாக இருக்கக்கூடாது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே. இப்போது டிரெயினிங் மாஜிஸ்ட்ரேட் என்று இருக்கக் கூடியவர்கள் சில இடங்களில் நீதிமன்ற வழக்குகளை எடுத்துக் கொண்டு விசாரணை செய்து தீர்ப்புகளை தருகிறார்கள். இந்த நிலைமை இருப்பதால் அவர்கள் இன்புரூயன்ஸ் செய்யப்பட்டு நீதி படுகொலை செய்யப்படுகிறது. ஆகவே டிரெயினிங் மாஜிஸ்ட்ரேட்களாக இருப்பவர்களுக்கு நீதித் துறையில் இருக்கக்கூடிய வழக்குகளை கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட்ஸ் பிரொட்டக்ஷன் ஆக்ட்டின் கீழ் வருகின்ற வழக்குகளை ஆங்காங்கு உள்ள தரசில்தார்கள், ரெவினயூ உதவி அதிகாரிகள் போன்றவர்கள் விசாரணை செய்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் அவற்றை எல்லாம் நீதிபதிகளே விசாரணை செய்தால் நல்லபடியாக இருக்கும் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

தென் மாவட்டங்களுக்கு வசதியாக மதுரையில் ஹைகோர்டு பெஞ்சு ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சட்ட அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெரியகுளத்தில் சப் கோர்ட் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டு, சிறைச்சாலைகள் பற்றி ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டு—முடிக்கப்பட்டது).

திரு. இரா. ஏ. சந்திரன் ஜெயபால் : தலைவர் அவர்களே, மற்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கும் நீதி, நிர்வாகம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக எனது கருத்துக்களை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

(திரு. இரா. எ. சந்திரன் ஜெய்பால்) [1978 மார்ச் 13]

தமிழகத்தில் உயர்நீதிமன்றத்தைத் தவிர, மாவட்ட நீதிபதிகள், சப்-ஜட்ஜ் அதாவது சார்நிலை நீதிபதிகள், டிஸ்ட்ரிக் முனிசிப், மாவட்ட நீதிபதி, ஃபஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் அதாவது முதலாவது வகுப்பு நீதிபதி சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் போன்ற நீதிபதிகள் பலவிதங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றனர். இப்படிப்பட்டவர்களுடைய ஊதியத்தை எடுத்துக்கொண்டால் நமது அண்டை மாநிலமான கேரளா, கர்நாடகம், ஆந்திரா பிரதேசம் ஏன் பாண்டிச்சேரியையும் எடுத்துக்கொள்ளலாம், இங்கெல்லாம் செயல்பட்டு வரும் நீதிபதிகளுடைய ஊதியத்தை விட நம் மாநிலத்திலுள்ள நீதிபதிகளின் ஊதியம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இதை உடனடியாக பரிசீலனை செய்து, நமது அண்டை மாநிலங்களில் இருக்கின்ற நீதிபதிகளின் ஊதியத்திற்கு ஏற்றதான இந்தத் தரத்தையும் உயர்த்தவேண்டும். அந்த அளவுக்கு நீதிபதிகளின் சம்பளத்தையும் உயர்த்தவேண்டும். நீதிபதிகள் என்பவர்கள் வறுமைக்கு மேலானவர்களாக இருக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் முன்னுள்ள தீர்மானத்தின் மீது வாக்கெடுப்பு முடியும் வரை சபையின் நேரத்தை நீட்டிக்கிறேன்.

[மிற்பகல் 1-30]

திரு. இரா. எ. சந்திரன் ஜெய்பால் : வறுமைப் பிணியிலே நீதிபதிகள் இருக்கக்கூடிய அவல நிலையிருந்தால், அவர்கள் நீதித் திட்டத்தைப் பராமரிப்பதிலே, சரியான சேவை செய்வதிலே எப்படிச் செயல்படுவார்கள் என்பதை நான் எடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த மாகாணத்தில் சென்னையைத் தவிர, மற்ற மாவட்டங்களிலே நீதிபதிகளுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி அந்த மாவட்டங்களிலே செயல்படுகின்ற நீதிபதிகள் சென்னைக்கு மாற்றலாகி வந்தால், அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி இல்லை. எனக்குத் தெரிந்த வரையில் மாவட்ட நீதிபதி அளவிலே, சென்னையிலே மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டிலே பணிபுரிகின்ற நீதிபதிகளில் சீப் மெட்ரோபாலிடன் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்குத்தான், அவர் ஒருவருக்குத்தான் வீட்டு வசதி இருக்கிறது.

இன்றைகு வேடிக்கையான விஷயம் இருக்கிறது. சென்னை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சைதாப்பேட்டை தாலுகாவைச் சேர்ந்த சைதாப்பேட்டையில் மெட்ரோபாலிடன் மாஜிஸ்ட்ரேட்டு நெம்பர் 1, நெம்பர் 2 ஆகிய இரண்டு நீதிபதிகளுக்கு மட்டும் சைதாப்பேட்டையில், அந்த அலுவலகத்திற்குள்ளேயே இந்த இரண்டு பேர்களுக்கு மாத்திரம் வீடுகள் இருக்கின்றன.

1978 மார்ச் 13] (திரு. இரா. எ. சந்திரன் டெஜயபால்)

ஆனால் அங்கேயே செயல்படும் மெட்ரோபாலிடன் மாஜிஸ்திரேட்டு நெம்பர் 4, அதேபோல் மெட்ரோபாலிடன் மாஜிஸ்திரேட்டு நெம்பர் 11 ஆகியவர்களுக்கு வீட்டு வசதி இல்லை. அதிகாரத்திலே இந்த இரண்டு மாஜிஸ்திரேட்டுகளைவிட இவர்கள் உயர்ந்தவர்கள். ஆனால் குறைந்த ஜூரிஸ்டிக்ஷன் உள்ளவர்களுக்கு வீட்டு வசதி இருக்கிறது. அதிகப்படியான அதிகாரம் உள்ள அந்த மாஜிஸ்திரேட்டுகளுக்கு சென்னையிலே வீட்டு வசதி இல்லை.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். மற்ற இடங்களில் இலாகாக்களுக்கு மாற்றலாகி சென்னைக்கு வரும் அதிகாரிகளுக்கு, சிறப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் காவல் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளுக்கு வீட்டு வசதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், நீதிபதிகளுக்கு இந்த வீட்டு வசதி இல்லை. ஆனால், வீடு ஒதுக்குவது பற்றி அக்காமடேஷன் கன்ட்ரோலர் ஆபீசிவிருந்து வழக்கு வரும்போது இவர்கள் அதற்கான தீர்ப்புகளை எல்லாம் பரிசீலிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த வழக்குகளையெல்லாம் தீர்ப்பதற்கு மட்டும், அந்த வேலைகளைமட்டும் நீதிபதிகள் செய்யவேண்டும். ஆகவே, இத்தகைய அவல நிலையில் இந்த நீதிபதிகளுக்கு சென்னையில் உடனடியாக வீட்டு வசதிகள் செய்து தர வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும், பல நண்பர்கள் நீதி மன்றங்களிலே வழக்குகளைத் தாக்கல் செய்கின்றபோது, அவைகளைத் தீர்ப்பதிலே டிலே இருக்கிறது என்றும், அவைகளுக்கெல்லாம் உடனே தீர்ப்பு கிடைக்கவில்லை என்றும் சொல்கிறார்கள். நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாவட்டங்கள்தோறும் இப்போது ஒரு போலீஸ் குபரன்டெண்டுக்குப் பதில், இரண்டு போலீஸ் குபரன்டெண்டுகள் பணியாற்றுகிறார்கள். அதற்கு அங்கே வேலை அதிகம் என்று சொல்கிறார்கள். 1-4-1974-லிருந்து கிரிமினல் புரேசீஜர் கோடின்படி மாவட்டங்களிலே உள்ள அப்பீல்கள் எல்லாம், ரிவிஷன் பெடிஷன்கள் எல்லாம் துரிதமாக செய்யப்பட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, மாவட்ட நீதிபதிகளாக இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு வேலை உயர்ந்து அதிகமாகி விட்டது. இப்படி வேலை அதிகமாக இருக்கிற நேரத்திலே எப்படி போலீஸ் அதிகாரிகள் எண்ணிக்கை உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறதோ, எப்படி ஒரு மாவட்டத்திற்கு இரண்டு போலீஸ் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்களோ, அதைப் போல் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு கூடுதலான அடிஷனல் செசன்சு ஜட்ஜ் வீதம் 16 மாவட்டங்களுக்கும் 16 அடிஷனல் செசன்சு ஜட்ஜ் நீதிபதிகள் போடுவதன் மூலம் இப்படிப்பட்ட அதிகப்படியாக இருக்கும் அப்பீல்களையெல்லாம் உடனடியாக தீர்ப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதை சட்ட அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். அவர்கள்

(திரு. இரா. எ. சந்திரன் ஜெய்பால்) [1978 மார்ச் 13]

உடனடியாக இதிலே கவனம் செலுத்தி, இந்த 16 அடிஷனல் கோர்ட்டுகளை அமைப்பதற்கு ஹைகோர்ட்டுடன் கலந்து 16 கோர்ட்டுகள் அமைத்தால், நீதி மன்றங்களிலே வழக்குகள் எல்லாம் துரிதமாக தீர்ப்புகள் வழங்குவதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சென்னையிலே, சைதாப்பேட்டை, எழும்பூர், ஜார்ஜ் டவுன் ஆகிய மூன்று இடங்களில் குற்ற இயல் பிரிவு நீதி மன்றங்கள் இருக்கின்றன. இதிலே இப்போது 21 மெட்ரோபாலிடன் மாஜிஸ்திரேட்டுகள் இருக்கிறார்கள். பல பேருக்கு சேம்பர்ஸ் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை, எழும்பூரிலே ஒரு மாஜிஸ்திரேட்டு வராந்தாவிலே கோர்ட்டு நடத்துகிறார். சைதாப்பேட்டையிலே மாஜிஸ்திரேட்டுகளுக்கு சரியான பாத் ரூம், பிளஷ் அவுட் கிடையாது. அங்கே இந்த மாஜிஸ்திரேட்டு கோர்ட்டுகளிலே வேலை பார்க்கும் எழுத்தர், கிளார்க்குக்கு டிபன் ரூம் கிடையாது. அவர்கள் வேலை பார்க்கும் இடத்திலேயே, அந்த ஆபீசிலேயே மத்தியானம் கீழே உட்கார்ந்து கொண்டு சாப்பிடக்கூடிய அவல நிலை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட அவல நிலைகளையெல்லாம் உடனடியாகப் போக்கவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாவட்ட நீதிமன்றங்களாக இருந்தாலும், மற்ற கோர்ட்டுகளாக இருந்தாலும் நீதிமன்றங்களில் லைப்ரரிஸ் இல்லை. இருந்தாலும் சரியான புத்தகங்கள் வைக்கப்படவில்லை. நீதிபதிகள் வழக்கறிஞர்களிடத்தில் இருந்துதான் புத்தகங்களை வாங்கிப் படித்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சப்-மாஜிஸ்திரேட்ஸ் ஏறத்தாழ 3, 4 வருஷங்கள் பணியாற்றியும் இன்னும் ரெகுலரைசேஷன் ஆப் செர்ரிசஸ் ஆகவில்லை. அரசிடம், சப் மாஜிஸ்திரேட்டை முன்சீப் ஆக்கும் திட்டம் இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அதை நான் வரவேற்கிறேன். கூடிய சீக்கிரம் அதை அமலாக்க வேண்டும். சப்-மாஜிஸ்திரேட் என்ற போஸ்ட் இருக்கக்கூடாது. அதை அரசு நீக்கி விட்டு முன்சீப் கோர்ட்டை ஃபஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்திரேட் கோர்ட்டு என்று அமைக்க வேண்டும்.

நீதிமன்றங்களில், முக்கியமாக குற்ற இயல் நீதிமன்றங்களில் நீதிபதிகள் குற்றவாளிகளுக்கு 6 மாதம், 2 வருஷம்; 3 வருஷம் என்று தண்டனை கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் தண்டனை வழங்கிவிட்டு சாயங்காலம் வேலை முடிந்து வீட்டுக்குச் செல்ல பஸ்ஸைப் பிடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. யாருக்குத் தண்டனை வழங்கப்பட்டதோ அந்தத் தண்டனை அடைந்த வரையோ, அல்லது அவருக்குச் சொந்தக்காரரையோ அதே பஸ்ஸில் பார்க்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அந்த நீதிபதிகளை அவமானப்படுத்துகிற முறையில், திட்டிப் பேசு

1978 மார்ச் 13] [திரு. இரா. எ. சந்திரன் ஜெயபால்]

கிற, சில சமயங்களில் காரித் துப்புகிற நிலைமைகூட ஏற்படுகிறது. ஹைகோர்ட் நீதிபதிகளுக்குத்தான் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. மாவட்ட நீதிபதிகளுக்குக்கோ, சப்-ஜட்ஜுகளுக்குக்கோ, ஃபஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்குக்கோ, மெட்ரோபாலிடன் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்குக்கோ எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை. ஆகவே, சென்னையிலாவது இந்த நீதிபதிகளை வீட்டிலிருந்து அழைத்துச் செல்லவும், திரும்பவும் அவர்களை வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்லவும் ஒரு பேருந்து வசதியைச் சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, என்னுடைய முகவை மாவட்டத்தில் மிக வேடிக்கையாக நீதித் துறை இயங்கி வருகிறது. ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் தேவக்கோட்டையில் இருக்கிறது; ச-கோர்ட் சிவகங்கையில் இருக்கிறது. மாவட்ட நீதிமன்றம் எங்கள் மாவட்டத்திலேயே இல்லை, மதுரையில் இருக்கிறது. இந்த அவல நிலையை நீக்கி எல்லா நீதிமன்றங்களையும் ஒரே இடத்தில் எங்கள் மாவட்டத்திலேயே அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தீர்ப்பு எங்கே, தண்டனை எங்கே என்ற பேச்சுத்தான். இன்று மக்களிடம் இருக்கிறது. சர்க்காரியா கமிஷன் தீர்ப்பு வந்த பிறகும் இனியும் தாமதம் செய்வது மத்திய அரசுக்கோ மாநில அரசுக்கோ நல்லது அல்ல என்பதை இந்த நாட்டு மக்கள் உணர்ந்து அதை வலியுறுத்தி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிட்டப்பா அவர்கள் பேசும் போது “ என்னுடைய தலைவர் சிறைத் தண்டனைப் பெறப் போகிறவர் ” என்று கூறினார்கள். ஒரு நீதிமன்றத்தில் வழக்கு இருக்கின்ற நேரத்தில் வழக்கின் முடிவு இப்படித்தான் இருக்குமென்று அந்த தீர்ப்பு வருவதற்கு முன்பு சொல்லுவது..

திரு. என். கிட்டப்பா : ஒரு தன்னிலை விளக்கம்....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நானே சொல்லி விடுகிறேன். அவர் அப்படிப் பேசவில்லை. அவர் பேசும் போது “ சிறைக்குப் போனவன், இனிமேல் போவதானாலும் வரவேற்கிறேன் ” என்றுதான் சொன்னாரே தவிர, யாரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை.

திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு : போகப் போகிறவர் என்று சொன்னார்....

[1978 மார்ச் 13]

திரு. என். கிட்டப்பா : நான் குறிப்பிட்டது இதற்கு முன்னால் சிறை சென்றிருக்கிறேன் : இப்போதும் சென்றிருக்கிறேன் ; இனிமேலும் சிறை செல்லுவதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படக்கூடும் என்ற வகையிலேதான் பேசினேனே தவிர, போய்த்தான் தீர் வேண்டுமென்ற வகையில் பேசவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் அது வேறு விஷயம்.

திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு : இந்த அரசுக்கு குற்றத்தின் தன்மை தெரியும். குற்றம் செய்தவர்கள் யார் என்று தெரியும். என்கே வழக்குகள் போடப்பட வேண்டுமென்று தெரியும். அப்படி இருந்தும் வழக்குகள் போடப்படாததற்குக் காரணம் என்ன? சர்க்காரியா கமிஷன் ரிப்போர்ட்டின் மேல் சுதந்திரமாக வழக்குகளைத் தொடர்ந்து போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல புதிய சட்டங்கள் வருகிற நேரத்தில் பொதுவாக வழக்கறிஞர்களுக்கு நிறைய வழக்குகள் வரும். ஆனால் இன்று வழக்கறிஞர்கள் தொழிலை பாதிக்கப்படக்கூடிய அளவுக்கு, வழக்கறிஞர்கள் வறுமையால் வாடுகின்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசு அவர்களுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மிற்பகல் 1-40)

வழக்கினுடைய தாமதத்தைப்பற்றி இங்கே பலர் கூறினார்கள். சில நேரங்களிலே தாமதம் தவிர்க்க முடியாததாகி விடுகிறது. ஸ்டே பெட்டிஷன், அட்ஜர்ன்மெண்ட் பெட்டிஷன், ரீ ஒப்பன் பெட்டிஷன், இன்ஜங்ஷன் பெட்டிஷன் இவைகளைப் பொறுத்த வரையில் தாமதம் தவிர்க்க முடியாதது. இவைகள் எல்லாம் சட்டத்திலே இருக்கின்றன. These may be necessary evils அதே நேரத்திலே தாமதம் ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காக அவசரக் கோலத்திலே வழக்கை நடத்தினால் நீதி கிடைக்காத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும்.

சில நீதிபதிகள் கீழே இருக்கிற நீதிபதிகளுக்கு வாய் மூலமாக உத்தரவிடுவதாகத் தெரிகிறது. இந்தப் பெட்டிஷன்கள் எல்லாம் வந்தால் இவற்றை எல்லாம் நீங்கள் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று பல நீதிபதிகள் சொல்லியிருப்பதாக எனக்கு நம்பகமான சூழ்நிலையிலிருந்து தகவல் வந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட முறைகள் நீதித் துறையைப் பாதிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே இதற்கு முன்பு ஒரு பெரிய சட்டம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்த பப்ளிக் மென் ஆக்டை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கான காரண காரியங்களை இங்கே இந்த மன்றத்திலே பல

1978 மார்ச் 13] [திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு]

உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஏதோ ஒரு அமைச்சர் மீது புகார் இருப்பதால் அதை ரத்து செய்து விட்டார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள், ஆனால் அது ஜோடனை செய்யப் பட்ட தாவா, பொய்யான தாவா, போலியான தாவா என்று சொன்னதற்குப் பிறகு இன்றைக்கு எதைப் பேசுவது என்று அவர்கள் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உயர்நீதி மன்றத்திலே நாம் இருக்கின்ற நேரத்திலே ஏதோ உ.பி.யிலே இருப்பதைப் போன்ற நிலை இருக்கிறது. We are not feeling at home. We feel as if we are in Uttar Pradesh. மேலும், High Court of Judicature என்று போட்டு விட்டு அதற்குக் கீழே சத்தியமேவ ஜெயதே என்று சீலிலே போட்டிருக்கிறார்கள், சித்திரங்களிலே எல்லாம் இந்தியிலே இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நீதிபதிகளுக்கு ஒரு குறை இருக்கிறது. நீதிபதிகள் அதை எதிர்க்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீதிபதிகள் பதவிப் பிரமாணம் செய்யும் போது குடிக்கக் கூடாது என்று பிரமாணம் செய்யும் முறையைக் கொண்டுவருவதால் அதை எதிர்க்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது, அது நமக்கு வருத்தம் தருகிறது. இவ்வாறு செய்வதால் நீதித் துறையிலே இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் ஏதோ அத்தகைய குடிப் பழக்கத்தை வைத்திருக்கிறார்கள் என்று எண்ணுகிற நிலை ஏற்படுகிறது. இது நீதித் துறையின் நிலையை உயர்த்தவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே எதிர்க்கட்சி, பிரதான எதிர்க்கட்சி அடிக்கடி ஒன்றைச் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். சென்னை யிலே 3 சீசுதிகள், வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். இதிலே திறந்த சிறை, படக் காட்சியை ஏற்படுத்துவது, மனநோய் உள்ளவர்களுக்குத் தனியாகச் சிறை ஏற்படுத்துவது இத்தகைய கோரிக்கைகள் எல்லாம் அவர்கள் சுயநலத்தோடு கேட்டிருந்தாலும் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறைகளிலே ஆலோசனைக் குழு முன்னாலே இருந்தது. அதிலே வழக்கறிஞர்கள் முன்பெல்லாம் இடம் பெற்றிருந்தார்கள். ஆனால் தி.மு.க. ஆட்சியிலே வழக்கறிஞர்கள் இருந்தால் முறையில்ல, குற்றவாளிக்கு தண்டனைக் குறைக்க வேண்டுமென்று வாதாடி இருப்பார்கள் அவர்களுக்காக ஆஜராகி இருப்பார்கள், வக்காலத்து வாங்கி இருப்பார்கள் என்று நினைத்து வழக்கறிஞர்களைப் பாடவில்லை. மீண்டும் அவர்களை அந்தக் குழுவில் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு] [1978 மார்ச் 13]

தஞ்சை மாவட்டத்திலே பேராலூரணியிலே மேஜிஸ்திரேட் கோர்ட்டு ஒன்றும், முன்சீப் கோர்ட்டு ஒன்றும் ஏற்படுத்தவேண்டும்.

அடுத்து, கிராமங்களிலே கொலை செய்ய முயன்றதாக வாக்கு, கையாடல் வழக்கு, கள்ள நோட்டு வழக்கு இவைகள் எல்லாம் தாமதமாகின்றன. இவைகளை எந்த அளவிற்குத் துரிதப்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவிற்குத் துரிதப்படுத்து வேண்டும். சென்னையிலே இருக்கின்ற காவல் அறையைப் போன்று தனியாக அதிகமான காவலர்களை அந்தப் பகுதிகளிலே நியமிக்க வேண்டுமென்றும் அதன்மூலம் இந்த வழக்குகளை துரிதமாக பைசல் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நிலப்படை ஏற்படுத்துவதாக நம்முடைய அரசு எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறது. நிலங்களை அதிகமாக ஜமீன்தார்கள் தான் ஆக்கிரமிப்பு செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் திடீரென்று கோர்ட்டிற்கு சென்று தடை உத்திரவை வாங்கி விடுகிறார்கள் என்ற அச்சம் இருக்கிறது. எந்தவிதமான தடையும் வாங்க முடியாத அளவிலும் அப்பீலோ, சூட்டோ போட முடியாத அளவிலும் சட்டத்திற்குத் திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டும். அந்த தகராறுகளை தீர்க்க தனியாக டிரிப்யூனல் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கூறிக் கொண்டு என்னுடைய பேசு வாய்ப்பளித்ததுகளைத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. பொ. சிகாமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு சட்டத் துறை அமைச்சரவர்கள் வைத்துள்ள இந்தக் கோரிக்கையின் மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காலம் சென்றவர்களின் மைனர்கள், எஸ்டேட் சம்பந்தப்பட்ட பொறுப்பு இவைகளுக்கு அட்மினிஸ்ட்ரேட்டர்-ஜெனரல் அண்ட் அபிஷியல் டிரஸ்டி என்ற இரண்டு அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இதில் எந்தவிதமான புகார்களும் இல்லாத அதிகாரிகளாகப் பார்த்து நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னையைச் சுத்தப்படுத்த இரண்டு மாநகர மாஜிஸ்ட்ரேட் நிதிமன்றங்கள் உள்ளன. இவைகளில் துப்புரவு சார்ந்த குற்றங்கள் மட்டும் விசாரிக்கப்படும் என்பது வரவேற்கத் தக்கது. இதனால் சென்னை நகரம் மேலும் பொலிவு பெறுவதற்கு இது வகை செய்கிறது.

மோட்டார் வண்டி விபத்துக்கள் உரிமை கோரிக்கையின் கீழே வழக்குகளை விசாரணை செய்ய 1978-79-ஆம் ஆண்டில் நாமக்கல்லில் சப்-கோர்ட்டும், ராசிபுரத்தில் டிஸ்ட்ரிக் முன்சீப் கோர்ட்டும் வர இருப்பதுபோல் சென்னைக்கு அருகாமையில்

1978 மார்ச் 13] [திரு. பொ. சிகாமணி]

உள்ள ரெட்ஹில்ஸில் டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட்டு அமைக்க இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாநில சட்ட உதவி மற்றும் அறிவுரை குழு அமைத்திருக்கிறது. அதற்காக 1978-79-ஆம் ஆண்டுக்கு ரூபாய் 5,31,000 ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த அரசு ஏழைகளின் பக்கம் நீதி தேவன் ஆட்சி செய்கிறான் என்பதில் பெருமைப்படுகிறது என்று கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சிறைகளைப் பொறுத்தவரையில், குறிப்பாக திறந்த வெளிச் சிறைகளில் அரசு கடைப்பிடிக்கும் வகைகள் பாராட்டத் தக்கது. இதனால் இட நெருக்கடி தவிர்க்கப்படுதல், விவசாயத்தில் பயிற்சி நன்னடத்தையின் பேரில் நம்பிக்கை, இதனால் குறைவான சிறைத் தண்டனை ஆகிய நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன.

கைதிகள் சந்திப்பதிலும், கடிதப் போக்குவரத்திலும் 'ஏ' வகுப்பு கைதிகளுக்குச் சலுகை அளிப்பதுபோலவே 'பி' வகுப்பு கைதிகளுக்கும் பாரபட்சம் இன்றி உரிமை வழங்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சென்னை மத்திய சிறைச்சாலையைச் சென்னைக்கு அருகிலுள்ள புழல் கிராமத்திற்கு மாற்ற அரசு உத்தேசித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த புழல் கிராமத்தைச் சுற்றி தொழிற்சாலைகள் நிரம்ப இருக்கின்றன. அதுவும் தவிர சென்னைக்கு குடிநீர் வருகின்ற புழல் ஏரி அங்கு இருக்கிறது. இந்தச் சிறை மாற்றத்தினால் சுகாதாரக் கேடு மற்றும் பல சங்கடங்கள் ஏற்பட வாய்ப்பிருக்கிறது. இதை அரசு ஆராய்ந்து குறைந்தது ஐம்பது மைல் தூரத்திற்கு அப்பால் இந்தச் சிறைச்சாலையை அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தற்போது 'பி' வகுப்புக் கைதிகளுக்கு தினமணி, நவசக்தி போன்ற பத்திரிக்கைகள் வழங்கப்படுகின்றன. அதேபோன்று அரசின் கொள்கைகளைத் தாங்கி வருகின்ற அண்ணா, தென்னகம், மக்கள் குரல் போன்ற பத்திரிக்கைகளை வழங்க இந்த அரசு உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைதிகளுக்கு ஊதியம் வழங்கும்போது, அந்த ஊதியத்தை அந்தக் கைதியினால் நிராதரவாக விடப்பட்ட மனைவி மக்களிடம் நேரடியாகக் கொடுத்தால் அவர்களுடைய உள்ளம் மகிழும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பார்ஸ்டல் பள்ளியில் படிக்கும் இளம் குற்றவாளிகள் சிறையில் தொழில் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு உடனடியாக அவர்களுக்கு தகுதியின் அடிப்படையில் வேலை வாய்ப்புத் தரவேண்டும் அல்லது

[திரு. பொ. சிகாமணி]

[1978 மார்ச் 13]

இன்டஸ்ட்ரியல் லோன் தந்து சிறு தொழில் ஆரம்பிக்க வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கைதிகளை விடுதலை செய்வதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதை தவிர்ப்பதற்காக மாவட்ட ஆட்சியாளர், காவல்துறை அதிகாரிகள், இவர்களின் குறிப்புகள் வரப்பெறும் காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க காவல்துறை அதிகாரிகள் மட்டும் அரசுக்கு ஆணை அனுப்பலாம் என்று அரசு ஆணை அனுப்பியுள்ளது. இந்த ஆணையை நான் வரவேற்கிறேன்.

அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்பவர்களுக்கு ஒரு ஆண்டு தண்டனை குறைக்கப்படுகிறது. அதேபோல் இரத்த தானம் செய்கின்ற கைதிகளுக்கும் பத்து முதல் பதினைந்து நாட்கள் என்பதற்குப் பதிலாக மூன்று மாத தண்டனையைக் குறைக்க அரசு ஆவனசெய்ய வேண்டுமென்ற கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, ஜெயில் ரிஃபார்ம்ஸ் கமிட்டி என்று மூன்று மெம்பர்கள் கொண்ட குழுவை இந்த அரசு அமைத்திருப்பது பாராட்டத் தக்கதாகும். இந்த ஹிஸ்டாரிக்கல் குழுவை அமைத்த தற்காக நமது புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், லா மினிஸ்டர் அவர்களுக்கும் அரசின் சார்பிலும், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலும் நன்றியைத் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : துணைத் தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். காலையிலே பேசும்பொழுது 44-வது அமென்ட்மென்ட் பற்றி எல்லோரும் பேசும்பொழுது சொன்னார்கள். இங்கிருந்து மாநிலச் சட்டத்துறை சென்ட்ரல் ஆக்டைச் சேலஞ்சு செய்தால் டெல்லிக்குப் போக வேண்டும். அதே கருத்தில் ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைத்தேன். மணியடித்து விட்டதால் சொல்ல வில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவு செய்து நீங்கள் அமருங்கள். மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள்.

(பிற்பகல் 1.50)

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR : Mr. Deputy Speaker Sir, there has been a very, very variegated and interesting discussion on the two subjects of Administration of Justice and Prisons by leaders and speakers belonging to the various parties in this House. Particularly, the hon. Friend Thiru Kittappa has covered a wide canvas which is fairly large, so far as the jail administration is concerned.

1978 மார்ச் 13] [Thiru K. Narayanaswamy Mudaliyar]

I think he has covered almost all the salient points or defects or reforms which were bound to be pointed out by him, and they were so very effectively pointed out.

The first thing he mentioned is about the Report of the Ismail Commission. As I have already stated, the findings are there. The Commissions report has already been placed on the Table of the House. A separate day will be allotted for its debate. Hence, I would appeal to the hon. members to keep the powder dry as the English phrase goes till then. Then they can have the shots of rhetoric and eloquence in due course. I do not want them to dynamite it immediately, lest it should result in some explosion.

The hon. Member Thiru Kittappa mentioned about parole and the need for its liberalisation. I may assure the hon. Members of this House—I think I was absolutely liberal, very free and the information from the Department I got was, I have been too fair and too liberal and I must say, magnanimous in giving paroles, particularly on the festival days like Pongal day. I was very liberal because I felt that most of these prisoners must go back to their homes and see their relations on the day of *Puthandu*—*Tamizharukku sirappana Puthandu*—It is for this very reason that I was very liberal and magnanimous in granting paroles.

Some people have taken advantage of it. People who enjoyed parole two months before or earlier, have started presenting petitions. They were all faked petitions, but I do not mind. I thought the best thing is, they must go back to their homes, see their children, wife and relations on the happy day for the Tamilians. It is in that vein that I was very liberal. If I can, I will make every effort on further liberalisation and I am certainly not hesitating to do it, consistent with the sound administration of jails.

The hon. Thiru Kittappa pleaded for opportunities for the propagation of the ideals of self-respect movement. That is a matter which will be certainly examined by the Government in due course of time.

As for flush-out latrines, it is a very, very, elementary sanitary need for every human-being. Humanity requires that they must be given these facilities. There is no difficulty about it. There cannot be two opinions about it. The only constraint my liberality is the Finance Department's check over me. I have no control over it. Funds are not liberally given to meet this elementary sanitary need. Enough funds must be

[Thiru K. Narayanaswamy Mudaliyar [1978 மார்ச் 13]

provided and my own reading is, my information is, that the Government of India have given a few lakhs of rupees to us on a Matching Grant basis and I think if we can equally match it with the same amount, we will be in a position to furnish more sanitary conveniences in all these jails.

The other suggestion made by the hon. Member Kittappa is about the formulation of labour on caste basis. That is something like Thotti doing Thotti's business, Dhobi doing Dhobi's business, Achari doing Achari's business. On that the hon. Member has commented. It is better to look into this matter very seriously and the Department of Administration of Jails of this Government will issue proper and adequate instructions in this matter and also proper guidelines for not imposing the Sanathana caste basis on all these people. These unfortunate prisoners. If I am born a Thotti, I see no reason why I should do Thotti's business even after I go to jail. It is really very inequitable arrangement. It is a very, very inequitable arrangement. The clever fellows who have devised the caste system have also devised a kind of priority. Even among Thotti, there is A, B, C sub-caste and they say they are lesser than our sub-caste'. They are genius in inventing this caste system which is abominable, monstrous caste system which has really eaten into our society like cancer. It has created vested interests. The sooner it is ended, I tell you, it is ended mercilessly by resorting to the extremist steps, the better it is for the society and for the country.

Eight hours work has been, I think, implemented in Salem jail. There is no difficulty about it. We are trying our best to implement it in other Central Jails also. In some places they are doing about 10 hours roughly. It is only the financial constraints and the restrictions over our financial commitments that have been operating as a bar to the extension of this facility. The sooner we do it the better it is. We will certainly bend our energies to extend this facility of 8 hours work to other jail warders also.

About canteen facilities, this Government is seriously considering about instituting these canteen facilities and they will be done in due course of time.

I am also beholden to the hon-Member Thiru. S. V. Ramaswamy who has pleaded for implementation of the integrated scheme of the First Class Magistrates and District Munsifs. It is a very, very desirable Judicial reform which ought to be done in the interests of the judiciary, judicial fairness and the integrity of the judicial administration. The sooner it is done the better it is, and this Government will not hesitate to implement this wholesome salutary judicial reform as early as possible.

1978 மார்ச் 13] [Thiru. K. Narayanaswamy Mudaliyar]

The hon. Member Thiru Ramaswamy also pleaded for the establishment of a Court of District Munsif at Perambalur. My recollection is, this has been under the consideration of both the Government and the High Court, and the decision will be intimated in due course of time. But by and large, the general scheme is that the Finance Department has instructed the Government as well as the High Court that for each year so many courts may be established in a phased manner, so that they may not be saddled with further additional financial burdens, if at every time a Court is opened here, there and everywhere to serve the local needs. Therefore, in a year so many Courts are going to be established on the civil side and on the criminal side, and these Courts are recommended by the High Court and thereafter it is bound to be scrutinized so far as the financial viability is concerned. The needs of the Finance Department are also booked into and thereafter, we are giving, what I call, the green signal as it were, to go ahead with the establishment of the Court as recommended by the High Court.

[பிற்பகல் 2:00]

The hon. Members Thiruvafargal Veluchami, Pandian, Palanivelu, Sigamani, Uthirapathi, Jayavelu and Pannai Sethuram have also spoken about their local needs for establishing courts in their areas. Not merely that, they rightly do it. In fact, Mr. Jennings has said in one place that, when National problems are discussed in England, the hon. Members coming from so many Constituencies also speak about their local interest because when they go back to their constituencies, they have to tell their constituents that they have pleaded their cause. So, this is not extraordinary or unbecoming when Members speak about the needs for the location of Courts in their constituencies or near about their constituencies.

One thing I was very much pained to hear was this. I was really pained to hear one sentiment expressed by my hon. Friend Thiru Swamidoss. I think it was that Thiru. Swamidoss mentioned about the clients going to the High Court hunting after favourite advocates for each Judge and queuing their favour. If such unsatisfactory state of affairs prevail in the Courts, I beg leave to tell the House, that it should be, it ought to be condemned by every section of the House. I beg leave to tell the House.....

THIRU S. J. SADIQ PASHA : May I know from the Hon. Minister his experience? Mr. Swamidoss has made his allegation. I request the Hon. Minister to say what is his experience about that.

[1978 மார்ச் 13]

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR: I am displeased with that. That state of affairs, I may tell you, has a very very—what I call it—gloomy prospect of real administration of justice. In the administration of justice, I will not hesitate to criticise or condemn such quest because a Judge should not give room among the public that 'X' or 'Y' or 'Z' is a favourite advocate to him. Then, he is not worthy of the salt. He is unfit to hold that office, if he gives that impression that 'Y' or 'Z' is his favourite advocate. You might have read in 1950-51 one Judge in Allahabad High Court, I think Mr. Sinha had one Muslim advocate as his favourite. The Allahabad Bar compiled the statistics about the number of cases in which the Advocate has appeared each day and they compiled all the details and statistics and presented a petition before the Chief Justice, I think Kenia or to his predecessor. Then the matter was looked into by the Chief Justice of the Federal Court or Supreme Court and it was on that border line an enquiry was conducted. Then he was found guilty. I think he tendered his resignation for his improper misconduct.

It is a great pity that Thiru Swamidoss should have referred to the former Chief Justice of this Court who is standing trial and the matter is *sub-judice*. Therefore, nothing can be said about that. It is good that this House should refrain from doing anything on that.

I would appeal to the House not to say anything about the entire institution of judiciary by quoting one solitary instance which is under trial. It may be that the former Chief Justice may be innocent or may not be innocent. the matter is *sub-judice* and we cannot come to any judgement about it. But if any Judge is going to promote the interest of any group of lawyers or single lawyer as a favourite, certainly Hon. Members of this House may compile some statistic] and bring it to the notice of the Government and this Government will not hesitate to take up the matter, vigorously with them Union Government. to take appropriate action that maybe open to the. Some of you who are interested in the matter may go through some of the First Volume or second Volume I do not remember the exact number of the volume of Nehru—Patel Correspondences. It runs into 10 vols. It is very interesting. Every legislator, every administrator, every M.P., every M.L.A. must go through these ten volumes. It is my earnest appeal that every one of you must read the very interesting political history of India—Ten Volumes edited by the doyen of the Journalists, the veteran journalist Durgadoss just before his death. They are very interesting. Political literature, great norms of the administrative work, administrative re-forms, levels of administration and all these things can be gleaned from the correspondence between Patel and Nehru. I am sure that some of you will take the trouble to go through them. In these volumes, I find

1978 மார்ச் 13] [Thiru K. Narayanaswamy Mudaliyar]

Nehru—Patel expressed their greatest admiration. I do not know how many of you have read the great Transfer of Power printed in the Sixth Volume which volume is so much (the Hon. Minister was showing his hands) and if you go through it.....

திரு. க. சுப்பு : துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய பரந்த அனுபவத்தை வைத்து நிறையச் சொல்ல முடியும். இப்போது நேரமாகி விட்டது. எல்லோருக்கும் பசி எடுக்க ஆரம்பித்து விட்டது. ஆகவே, அவர்கள் நாங்கள் எழுப்பிய சில பிரச்சனைகளுக்கு பதில் சொன்னால் நல்லது. மதுரையில் ஒரு ஹைகோர்ட் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம்....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதற்கும் சேர்த்து அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்வார்கள். தயவுசெய்து உட்காருங்கள்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR: This is relevant to the question raised by the Hon. Member Thiru Swamidoss. If you go through those volumes you will find how they have been effectively expressed by the then Prime Minister in regard to the entire judiciary. You will find their sentiments expressed. It is with pain that I hear this from my Hon. Friend. I am sure that the Judges will not give room for such complaints. I hope, at any rate, Madras High Court is the real institution which is really worthy of our admiration. I hope after hearing my reply, the Members will withdraw their Cut Motions and pass on the Demands.

திரு. க. சுப்பு : துணைத் தலைவரவர்களே, மதுரையிலே ஒரு உயர்நீதிமன்றம் நிறுவ அரசாங்கம் ஏற்கெனவே முடிவு செய்து இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதுபற்றி மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அறிவிக்க வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, ஆயுள் தண்டனை அடைந்தவர்கள், தூக்குத் தண்டனை அடைந்தவர்கள் பற்றி கேட்டிருந்தேன். தூக்குத் தண்டனையை ரத்து செய்து, ஆயுள் தண்டனை விதிக்கப்பட்ட ஒருவர் 10 ஆண்டு காலம் சிறையில் கழித்திருந்தால் அவரை விடுதலை செய்வதுபற்றி முடிவு செய்ய ஒரு அட்டைசரி போர்டு இருந்தது. அந்த தடைமுறை இப்போது இல்லை. இப்போது இருக்கும் முறை மாற்றப்பட்டு, மீண்டும் பழைய முறையைக் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR: My answer to the Hon. Member Thiru Suppu is that every effort is being made by this Government towards that end. Now the Government of

[Thiru K. Narayanaswamy Mudaliyar] [1978 மார்ச் 13]

India has asked for the views of the Chief Justice and we have asked the Chief Justice to express his views. We are awaiting his reply. This is my answer so far as his first question is concerned.

So far as his second question is concerned, my answer is so far as lifers are concerned, previously their cases were considered by the Advisory Board on their completion of ten years or little more. Now the Government of India has sent a communication stating that a lifer should have undergone 14 years at least. Then we have written to the Government of India again to clarify the position in respect of two types of lifers.

One is life-prisoners and other who were converted into life-imprisonment, that is, the condemned prisoners converted into lifers. We have written to the Government of India to clarify the position. We are awaiting their reply.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இத்துடன் விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

கோரிக்கை 13-க்கு திருவாளர்கள் செஞ்சி என். இராமச்சந்திரன், நா. சுந்தரராஜ், என்.வரதராஜன் ஆகியவர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

திருவாளர்கள் ஜே. ஜேம்ஸ், ரா. மார்க்கப்பந்து, மற்றும் திரு. எம். ஏ. லத்தீப் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றனவாக கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன். னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,85,71,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை 14-க்கு திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் அவர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றது.

திருவாளர்கள் மா. மணிமாறன், வி. கே. கோதண்டராமன், ரா. மார்க்கப்பந்து மற்றும் எம். ஏ. லத்தீப் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றனவாக கருதப்பெற்றன.

1978 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 14-சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 5,67,42,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9.00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2.12 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

(7) பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்பற்றக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்—இல்லை.

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

*123. பாசனம், நிலநீர் பற்றிய சாதனைத் திட்டம், 1978-79 (ஆங்கிலம், தமிழ்)

இணைப்பு I.

[88-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

சிறைகள்.

சிறைகள், ஒரு பார்ஸ்டல் பள்ளி, ஆணைகளுக்கான ஒரு பிற்தாப்பு இல்லம் ஆகியவற்றின் நிர்வாகம், அமைப்பு, கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றை சிறைத்துறை கவனித்து வருகின்றது. சிறைத் தண்டனைப், பெற்றவர்களைச் சீர்திருத்தி அவர்கள் விடுதலையான பின்பு சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட நல்ல குடிமக்களாக வாழும் வகையில் அமைத்துக்கொள்ள உதவுவதே இத்துறையின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

1. சிறைகளின் வகைப்பாடு—

இம்மாநிலத்திலுள்ள சிறைகள் கீழ்க்கண்ட வகையில் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன :—

1. மத்திய சிறைகள்.

2. சிறப்புச் சிறை (மாநில மகளிர் சிறைச்சாலை, வேலூர்).